

Yeni Bir Yaşam

Melike Belkıs Doğar

Yeni Bir Yaşam

Melike Belkıs Doğar

Yazılar ve kapak fotoğrafı © Melike Belkıs Doğar
© Bu kitabın yayın hakları yazar Melike Belkıs Doğar'a aittir.
Her hakkı saklıdır.
Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan
hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. Baskı Ekim 2024

Melike Belkıs Doğar
İstanbul, Türkiye
www.intouchlife.art
intouchlifeart@gmail.com
melikedogar@gmail.com

III. Kitap

Yeni Bir Yaşam

Öykücü, “*Söyleyecek yeni bir şey yok!*” dedi, yine de yeni bir söylem vardı.

-Her yaşam yeni bir söylemdir.-

teşekkür ederim
yaşama

·
tüm sunduklarına...

·
hem tanıdık hem yabancı
eve
kilitli kapılara
ışığa açılan pencerelere...

·
dostluğu için bahçedeki ceviz ağacına...

·
doğanın her bir parçasına
kendisi olan bahçeye
latif çimenlere, ısrarcı otlara, dayanıklı ağaçlara
bereketli toprağa, umarsız böceklerle, kırılğan salyangozlara
zarif kuşlara, o sevgili köpeğe ve beklenmedik kedilere...

·
teşekkür ederim
yaşama...

·
tüm sıkıntılara, sevinçlere
bir daralıp bir genişleyen âlemime
yağan yağmurlara ve açan güneşe

·
teşekkür ederim
öğretilenlere, öğrendiklerime
ve öğrenenlere

·
teşekkür ederim
sunulan
yeni bir yaşama

·
·
·

*zihnin ve düşüncelerin durduğu bir yerde,
zihnin sınırlarının ötesinde var olan bir âleme...*

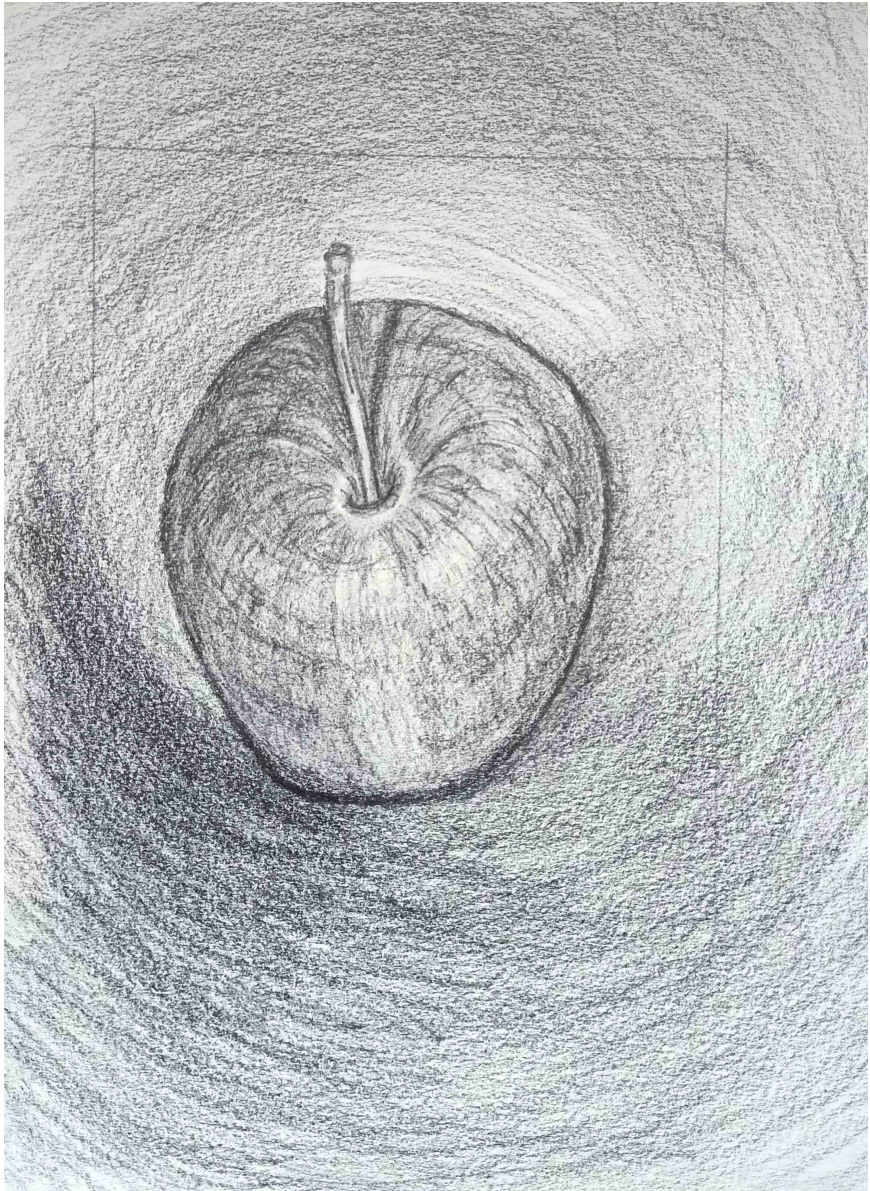
*ulaşabilirse insan
izin verirse içinde olanın dışına akmasına
kendisi ile tanışma cesaretini gösterebilirse
her şeye rağmen her şeyle birlikte
yaşama kulak verebilirse
dinleyebilirse kalbiyle*

anlayabilir insan

kendini ve içinde dile gelmek için bekleyeni

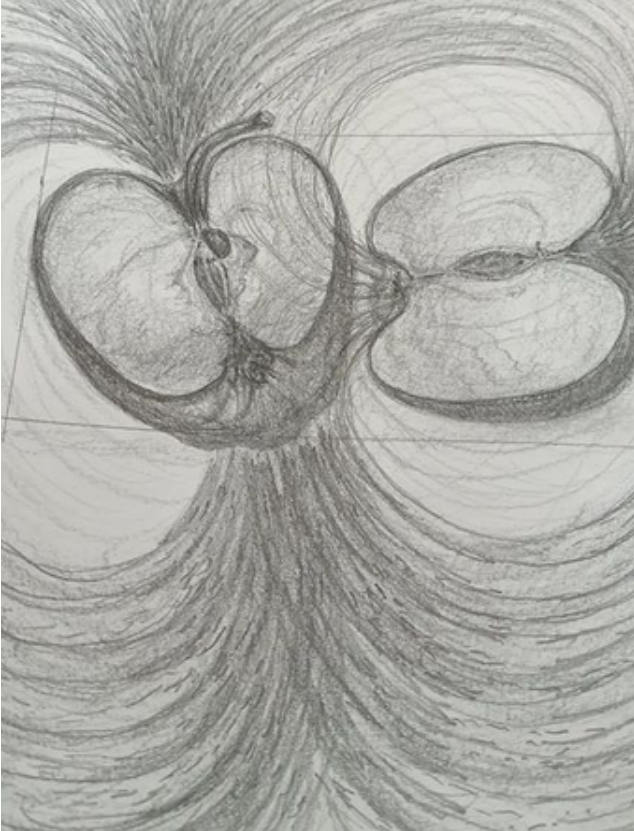
*her sabah doğan güneş gibi
her bir doğuş aydınlatır içimi...*

09-01-2022

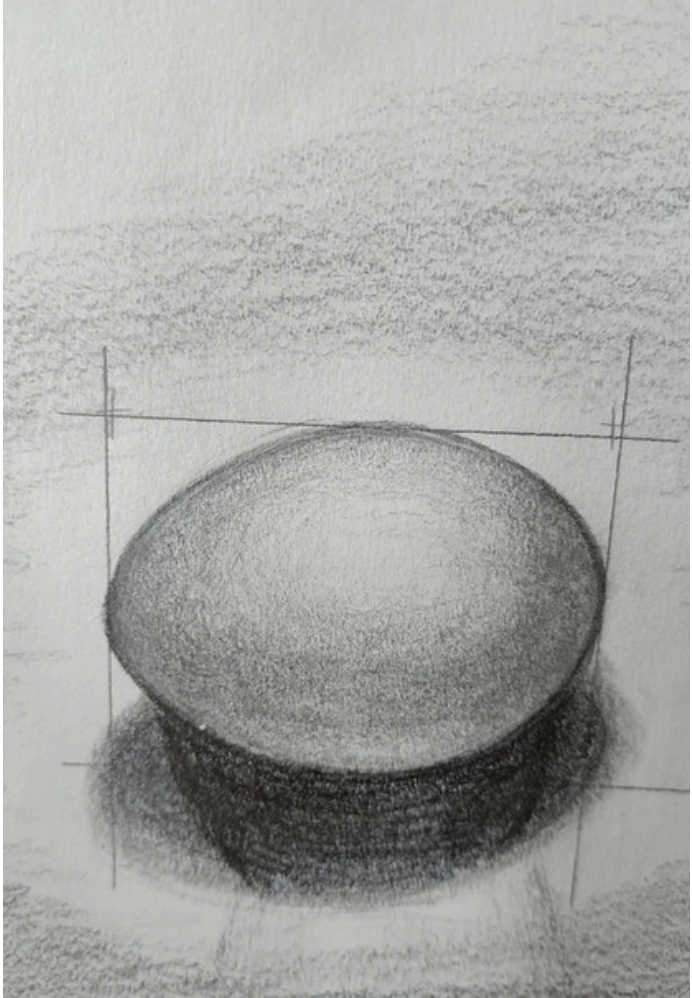
her varlık kendi merkezinde bir evren...
merkezindeysen eğer,
tüm evren senden doğar...
akdelikten karadeliğe,
girdap senin ana hattında...
kutuplar senin ellerinde,
tüm âlem senin etrafında dönüyor...
bir fark etsen ah,
hepsi senin çekiminde...
paralel evreni aramamak gerek boşuna,
her varlık kendi evreninde,
kendi zannınca bir seyran içinde...

sonsuz bir döngüdür yaratan...
sonsuz bir döngüde yaratılan...
sonsuzluğun içinde sonsuz...
yaratım kuşağının izinde...
ışık hızının ötesinde...
bir görünür bir kaybolur...

29-01-2022

bîsükûn...
henüz tüm âlem kendini bilmez kendi içinde...

herkes kendi merkezinde,
zincirleme örölmüş bir ağ içinde,
yaşam çiçeği...

27-07-2022

ben ve yaptıklarım arasında köprüdür yaratımım,
yaratımım ve sevgim arasında köprüdür yaptıklarım,
yaptıklarım ve söylediklerim arasında köprüdür sevgim,
sevgim ve gördüğüm arasında köprüdür söylediklerim,
söylediklerim ve anlayışım arasında köprüdür gördüklerim,
gördüklerim ve ben arasında köprüdür anlayışım,
anlayışım ve yaratımım arasında köprüyüm ben
yer göğe,
kök tepeye,
doğum ölüme,
insan yaşama,
ben ruh'a,
ruh öz'e,
geçmiş geleceğe
bağlanmalıdır

.

insan yer ve göğün ortasında,
şimdi geçmiş ve geleceğin ortasında,
kalp tüm köprülerin ortasındadır

.

insan şimdi
evrenin kalbidir

.

kalbin yolu
açılmadan
tüm yollar
kapalıdır

.

.

.

'ben' buradayım
'ben'i gör

29-07-2022

'zaman'la 'ân' arasındadır insan...
beden 'zaman'da, zanneder, büyüyor, yaşlanıyor, hayat bir
çizgide akıp gidiyor,
zihin 'ân'da, hayal eder, geçmişe gider, geleceği düşler,
her türlü, insan, bazen lütufta bazen azaptadır...
oysa tek bir nokta vardır,
bir türlü içinde duramadığı,
bedeni ve zihni bir kılamadığı,
'zaman'da, şu 'ân'da gizlenmiş,
huzur'da olduğu,
tek bir nokta...
o noktanın sonsuzluğu, insan için kayıptadır...

aşikâr oldu gizlenen, saklanan ne varsa...
yaprakların gölgesinde, ağaçların kuytu derinliklerinde,
bitkiler ile hayvanların âleminde,
yer yoktu insan için... hayallerin ülkesinde...
aşikâr oldu gizlenen, saklanan ne varsa...
ışığın değdiği her köşede, güneşin aydınlattığında,
gözün gördüğü, kalbin onayladığında,
yaşam gerçek ve kendi güzelliğinde...
zor oldu yüzleşmek, hikâyelerimi terk etmek,
kendimi fark etmek, yaşamın içinde görmek,
inişiyile çıkışıyla, iyisiyle kötüsüyle,
kabul ettim şimdi 'ben'i her hâlimle...

01-08-2022

evin kokusunu duyabiliyorum,
evin dokusunu biliyorum...
bir sınır çizdim bitkiler ve hayvanlar âlemiyle,
evin her köşesini keşfettim...
dedim: “kuşlar ağaçta güzel, köpek bahçede,
ama ah, o örümcek yok mu,
arkamı döndüğüm ân’da ağını örmeğe başlayan,
hep dikkat istiyor, hep bir düzen...”
gözlerim yarı kapalı yarı açık,
seyrediyorum hem dışarıyı hem içeriyi,
düşüncelerim, duygularım dingin olduğunda,
tüm âlem canlanıyor kendi devranında...
uzaktan gelen sesleri dinliyorum,
bahçenin sessizliğinde,
ve yaşamın muhteşem güzelliğinde...
uyandım, farkındayım,
ne yaşayabilirim gözlerim tamamen açık,
ne de sımsıkı kapalı...

9

03-08-2022

'kendi'ne seyirde...
tüm âlem bir olmuş...
'kendi'ni seyirde...

03-08-2022

'kendi'ne seyirde...
tüm âlem ben olmuş...
'kendi'ni seyirde...

'formsuz'luk âleminde
'form' âlemine doğan
nedir?

.

tanımadiğım
tanımlayamadığım

.

zihnini,
kategorilerinin
karşılaştırmalarının
benzetmelerinin,
ötesinde

.

düşününce
ne rahatsız
bir oluşumdur
'o'

.

tanımadiğı
tanımlayamadığı

.

.

.

düşünmeden
seyr'eyle

.
. .
‘sonsuz’luk âleminden
bu âleme doğan
nedir?

.
zihnini ötesinden
öteden
doğan
kendi kendine
kimdir?

.
‘sonsuz’ yaratıcı
canlı
benzersiz
‘var’ olan
.

sen 'ne kadar'ımı
kaldırabilirsin,
bilir misin?

.

bilir misin,
daldaki yaprak mısın,
yoksa yeri örten toprak mısın,
yoldaki çamurlu su musun,
yoksa derinlerde okyanus musun,
gökyüzünde bulut musun,
yoksa damla damla yere koşan yağmur musun?

.

bir bak bakalım,
sen kendini
bilir misin?

.

.

.

her bir damla
yaprağın üzerinde,
bir o yanında
bir bu yanında,
olanca ağırlığıyla
tutunacak bir yer arayışında

.

yaprak ise izin vermiş
her birinin 'ol'uşuna,
ister bir süre misafir etmiş
ister hemen yol göstermiş

her bir damla
yaprak ile buluştuğunda,
bazen onu beslemiş
bazense ağır bir yük vermiş

yine de iç'ten iç'e hepsi bilir,
hiçbiri
hiçbir şey
sonsuz dek sürmezmiş

yaprak
damlanın şiddetiyle sarsıldığında kızmaz,
zarifçe akıp gidene sevinmezmiş

damla
tüm ağırlığıyla önce yere toprağa çekilse de
sonra güneş'le birlikte hafifler göğe yükselirmiş

'görünmeyen'den
'görünen'e,
bir yukarıda
bir aşağıda,

hepsi
sonsuz bir güzellik'te,
hepsi
sonsuz bir yolculuk'ta,
hepsi
son'u olmayan
sonsuz'lukta
hepsi
bir'miş
...

27-08-2022

belirsizliğin içinde
tohumu ekilmiş
doğmak için bekleyen
her ne ise

.
zihnin kudretiyle
çarpıtılmış düşünce
“o” şudur ya da budur
diye etiketlemekte

.
zihin kendince
tüm kudretin sahibi
ele geçirmişse
hâkimidir yarının
tüm yarınların

.
yine de içeride
bir yerlerde
bir sevinç var
belirsizliğin gücüne

.
ne muhteşem bir his
gölgelenmeden
zihnin yargıları ve
korkularıyla

.

“yarın her şey olabilir!”

.

.

.

29-08-2022

onlarca şey yerine
tek bir şey yapsaydın

.
dokunsaydın
elinin altında durana

.
koklasaydın
rayihasını yayanı

.
tatsaydın
lezzetini sunanı

.
duysaydın
sana sesleneni

.
bir görseydin
her yanını kuşatanı

.
düşüncelerden arınmış
duyguların
saf duyularından beslenseydi

.
doysaydın
yaşama
sen de saf ol'saydın

.

ah, onlarca şey yerine
tek bir şey yapsaydın da
onlarca parçaya bölünmüş dünyanın
tek bir bütün olsaydı

.

şimdi
hisset
kapadığın tüm kapılardan
içeri girmeyi arzulayanı

.

hem içeri girmeyi
hem dışarı çıkmayı
bekleyeni

.

kapı
sen'sin
anahtar
sen'sin
iç'i ve dış'ı
buluşturacak
sen'sin

.

sen varsan
var bu dünya
sen gerçekten var isen
tüm yaşam sen'sin
sen yaşayansın

.

.

02-09-2022

ben ben'im

.

yol ve gerçek

yaşam ben'im

sonsuz renklerin

kaynağı ben'im

.

ilk ben'im

son ben'im

bilinmezden

görünenim

.

sen ben'sin

ben de

sen'den başka

bir ben değilim

.

bitmemiş hikâyelerle dolu
zihin
eksik kalmış anılar
tatmin olmamış arzular
kapanmamış hesaplarla...

.

imgeler, sözcükler
geri çekiyor
aslında
var olmayan
bir zaman'a...

.

duvara yansıyan
hareketli gölgelerle dolu
zihin
yok ama var'mış gibi
gözükten imgelerle...

.

dev bir girdabın
merkez'indeyim
imgeler dönüyor etrafımda
gözlerim kapalı ya da
açık olsa da...

.

elimi uzatsam
tutamadığım
seslensem
cevap alamadığım
zaman dönüyor etrafımda...

.
girdap
baş döndürücü
yine de ben ayakta'yım
sanki iki dünya üst üste
merkez'de farkında'yım...

.
farkındayım
zaman çarkı
girdaptaki gölgeler
başımı döndüren aslında
bütün bu hikâyeler...

.
fırtınadan beni koruyan
tek bir nokta var
sonsuz
zamansız
tek bir ân var...

.
sessiz
dingin
emin
yine de coşku dolu
tek bir yaşam var...

.

o ân'da

o nokta'da

bir

tek

ben var'ım...

.

07-09-2022

rüzgârın sesini dinle...

.
hep var olan
görünmeyen
şimdi harekette

.
durgun yapraklara
can verdi
bir'den bir'e

.
rüzgârın sesini dinle...

.
hep var olan
görünmeyen
şimdi harekette

.
bazen latif
bazen şiddetli
kendi'ni gösterdi

.
rüzgârın sesini dinle...

.
şimdi duyamazsın
sessizlikte
sadece kuş cıvıltıları

.

bir ân var

bir ân yok

bir ân coşkun

bir ân durgun

görünmeyen

gösterdi kendi'ni

farklı hâllerde

.

rüzgârın sesini dinle...

.

kendi'nden kendi'ne

mırıldandığın

bir

melodi

.

bazen öfkeli

bazen neşeli

hepsi kendi içinde...

.

rüzgârın sesini dinle...

.

hep var olan

görünmeyen

şimdi harekette

.

.

.

08-09-2022

mabedin içinde
çınlayan sesi duyduğunda
kaçıştı her bir yöne
köşelerde
eşyaların arasında
kuytu deliklerde
saklanmış olan
her ne varsa

.
mabedin içinde
ayak seslerini duyduğunda
anladı hepsi
ev sahibi
geri dönmüştü
işgalleri
son bulmuştu

.
mabedin içinde
ışık yandığında
karanlık
hiç var olmamış gibi
bir ân'da
yok olduğunda
geçmişin gölgeleri de
kayboldu

.

mabedin içini
temizledi
insan
ve bu kadarı yeter dedi
tüm zanlara
aşlında hayal olanlara

.

“mabet olan ben'im
görünen bedenime
görünmeden can veren
hem bekleyen hem beklenen
ev'in sahibi
bir tek ben'im”

.

.

.

10-08-2022

bitmedi kavgası kargaların
düşen cevizin peşinde
serçeler, kumrular
kaçıştı her bir yana
“bu iş bizim değil” dercesine

ceviz ağacı dingin seyreder
ona göre hava hoş
der ki “kaynak benim içimdedir”
kelebekse umarsız
sanki başka bir âlemededir

hayvanlar âlemi, bitkiler âlemi
sonsuz bir döngüde
bıkmadan usanmadan
aynı günü yaşar gibidir
sanki kayıtlı tek bir şarkı
aynı melodiyi çalar gibidir

titreşiyor tüm yaşam
görünmezden görünene
ne muhteşem bir canlılık
tüm şarkıyı dinlediğinde

insan ise bütün bunların ötesinde
kendi titreşimini yaratmaya muktedir
belki de kendi titreşimine esir

.

sana bir güç verildi bunu iyi bil
merkez başlangıç noktası
sessiz, dingin ve engin
senin şarkıların sınırsız sonsuz
ses derinden ta içinden geldiğinde
duyacağın melodi en güzelidir
kalbinin şarkısı senindir

.

.

.

11-09-2022

ışık
prizmadan geçtiğinde
kırıldı

.
kimi mavi oldu
kimi sarı
kimi yeşil
kimi de kırmızı

.
her bir'i
kendini
kendi rengine
gördü

.
ışık
renksiz
her rengin sahibi

.
dileyene
dilediği kadar
rengini
verdi

.
prizma nerede
diye sorarsan

dışarda arama
gözlerinin içinde

.

baktığın bu dünya
senin gözlerinden
ayrıştı
renk tayfına karıştı

.

her bir'i
kendi güzelliğinde
büründü
farklı bir özelliğe

.

yaşam
tüm renklerin sahibi
hem ayrıştıran
hem birleştiren

.

renkler
prizmadan geçtiğinde
bir'leşti

.

her bir renk
kaynakta renksiz
kaynakta farksız
tek bir ışık

.

.

.

11-09-2022

üç katı var ev'in

.

alt kat zemin

yere en yakın olan

taşların, böceklerin

sessizce gezinen kedilerin

bahçeyi koruyan köpeklerin

derinlere salınmış köklerin

.

orta kat gövde

arada köprü olan

ağaçların, kuşların

bugünün manzarasında

kumru, serçe, karga

saksağan, bülbül, baştankara

.

üst kat baştaçı

gökyüzüne yakın olan

engin derinliğin

bulutların, yağmurların

esen rüzgârın

parlayan gökkuşağının

.

üç katı var ev'in

.

her bir katın kapıları
ayrı bir âleme
ayrı bir manzaraya
ayrı bir canlılığa açık

.

insan
ayakları yer'de
başı gök'lerde
hem ev'in sahibi
hem tüm âlemlerin misafiri

.

üç katı var insan'ın

.

düşünceleri, duyguları dağıldığında
gök'üzü berrak ve aydınlıktır
insan'ın

.

ayakları yere sağlam bastığında
yer'üzü güvenilir ve bereketlidir
insan'ın

.

gök'üzü ve yer'üzü
arasında
üç katlı insan
gövdesiyle
her bir âlem'e köprü
bin'bir yüzüyle
yaşam'a köprü

.

hangi kattan bakıyorsa
gözleri
aslında gördüğü kendi yüzü

sıradan bir gün

.

.

sabah yağmur yağdı
ol'sun

.

.

hava birden soğudu
ol'sun

.

.

şimdi güneş açtı
ol'sun

.

.

toprakta nem kokusu
ol'sun

.

.

gökyüzünde bulutlar
ol'sun

.

.

aradan güneş parlar
ol'sun

.
. .
bahçede salyangozlar
ol'sun

.
. .
yapraklarda damlalar
ol'sun

.
. .
ev biraz dağılmış mı
ol'sun

.
. .
salondaki çiçek çok büyümüş
ol'sun

.
. .
bir tanesi de kurumuş mu
ol'sun

.
. .
içimde bir mutluluk
ol'sun

.
. .
düşünceler dağılmış
ol'sun

.
. .

ufak bir hüznü gördüm
ol'sun

.

.

gördüm hemen kayboldu
ol'sun

.

.

belki biraz kızgınlık
ol'sun

.

.

gitmek için izin ister
ol'sun

.

.

gözlerimde berraklık
ol'sun

.

.

kalbimde bir coşku
ol'sun

.

.

sıradan bir günde

.

şimdi sıradan bir'i ol'dum

.

ne korkuların kurbanı
ne övgülerin kahramanı

.
ne zihnin oyunları

.
sadece kendim ol'dum

.
yaşamın güzelliği

.
hem içerde
hem dışarda

.
sıradan bir günün

.
olağanüstü sıradanlığında

.
.
.

biraz yer açsa insan
görmeye...

.

biraz yer açsa insan
duymaya...

.

.

dünya hâl'i kapamış
kaplamış her yanı

.

istekler, arzular
düşünceler, duygular
fark ettirmeden
insanı hapis almış

.

.

biraz yer açsa insan
gülmeye...

.

biraz yer açsa insan
neşeye...

.

.

yaşam galesi dediği
ağırlıkla ezilmiş

.
korkular, kırgınlıklar
üzüntüler, endişeler
fark ettirmeden
insana hâkim olmuş

.
biraz yer açsa insan
sevmeye...

.
biraz yer açsa insan
hoş görmeye...

.
dünya'ya geldiğini
yaşam'a doğduğunu
bir hatırlasa...

.
biraz yer açsa insan
kendine...

.
susturabilse
kendi kendi'si ile konuşan zihnini...

.
ulaşabilse
o sükûnet noktasına...

.
bilse
zihin ona ne hikâyeler anlatır...

bilse ve
her duyduğuna inanmasa...

.

fark etse tüm zanları da
kendi'ne yeni'den doğsa...

.

bir'az araladığı tüm kapılardan
bir'an'da içine dolan kaynakla
bir olsa...

.

yaşasa
şimdi gerçekten
yaşasa insan...

.

her bir varlığın farklılığını
zevk etse...

.

her bir varlıkla
bir bütün olsa insan...

.

şimdi burda bir tek
yaşam olsa insan...

.

.

.

17-09-2022

bütün çocuklar masallarla uyutulur

.
kahramanın kötülükleri alt ettiği
herkesin birbirini sevdiği
mutlu sonla biten
masallar

.
bütün çocuklar masallarla uyutulur

.
içeride bir yerlerde
gözlerini kapamış
tatlı rüyalarla uykuya dalmış
küçük bir çocuk yatar

.
içeride bir yerlerde
yaşamın masal gibi
olmasını bekleyen
bir umut yatar

.
yaşamsa heybetlidir
kurdu vardır, kuşu vardır
avcısı vardır, avı vardır
cesareti vardır, korkusu vardır

yaşamsa dalgalanır
büyümesi vardır, yaşlanması vardır
sağlığı vardır, hastalığı vardır
sevinci vardır, hüznü vardır

.

yaşamsa bilinmezdir
doğumu ile, ölümü ile
her şeyi kapsayan, kabul eden
devasa bir ummandır

.

.

içeride güzel düşlerle
uyuyan çocuk için
pek bir acımasız
pek bir çetindir

.

uyuyan, düşleyen çocuğu
içinde taşıyan insan için
pek bir kabullenilmezdir

.

.

yatağında debelenen
bir türlü uyanamayan insan
kâbustadır
içindeki çocuğun tatlı rüyasını
arzulayan
kendi kâbusunu lanetleyen
insan uykudadır

.

.

.
peki, kim yazdı o öyküleri?
kimdi tüm masalların sahibi?
belki de senin gibi
içindeki çocuğun rüyasının
umudunu taşıyan
bir'i yazdı o öyküleri

.
belki kalemin sahibi sendin
hatırlamadığın bir zamanda
bir var'mış, bir yok'muş diye
anlatmaya başladın

.
bir var'dın, bir yok'tun
uykunda
bir yaşamı düşledin

.
yaşamsa seni düşledi
sen yok'tun, var ol'dun

.
şimdi aç gözlerini
artık uyanma vakti
öyküleri yeni'den yazma vakti
içindeki çocuğu
gerçek yaşam'la
tanıştırma vakti

.
.
.

-dinle, bak...

bugün öykü değişti

kuşlar âleminin

ürkek, narin üyesi kumrular

cesaret pelerinine büründü

güneşin ışıkları ile parıldayan

suyun içinde

ilk defa neşeyle yıkandılar-

.

.

.

19-09-2022

bağlıdır her varlık
görünmeyen bir bedenle
bir'birine

.

tüm var oluş
görünmeyen bir bedenin
örgüsünde

.

her şeyi bilen
her şeyi gören
bambaşka bir bilincin içinde

.

bağlıdır her varlık
görünmeyen bir bedenle
bir'birine

.

.

akıl almaz bir hızla
dönen girdabın içinde
bir tek merkez
sükûnet mahalidir

.

suların durulduğu
düşüncelerin durduğu
merkez

huzurun mekânıdır

.

.

kapıldığı girdabın içinde
merkez menziline varan
insan şimdi huzurdadır

.

bağlıdır artık varlığı
tüm var oluşa
görünmeyen bir bedenin
örgüsünde

.

.

.

20-09-2022

zor mu gerçeği
sahtesinden ayırmak

.
hele de konu
kendinse

.
.
.
yakından bak

.
.
.
hakk'aten
yakından
bak
bir
kendine

.
.
.

nasıl ki biri gözyaşı dökse
herkes sessizleşir birden
söylenecek söz kalmaz
kalp kalbe konuşur ancak

.

her şey sessiz şimdi
gökyüzünden gelen yağmurla
bütün sözcükler suskunlaştı
kalpten kalbe bir'leştiler

.

arındı
temizlendi
kapalı kalmış
tozlanmış
kirlenmiş
bütün düşünceler
bütün duygular
bütün var oluş

.

yağmurun
sessizliği
sükûnet
verdi
tüm kalplere
şimdi her şey

huzur'da

-
-
-

eskiden anneler çocuğu misafirlige götürdüklerinde
çantaları oyuncaklarla dolu, oyalamanın tek yolu bu derlerdi

.

oyuncak dolu çanta büyüdü, büyüdü
bir oda oldu, bir ev oldu, iş oldu
oyuncak dolu çanta küçüldü, küçüldü
ufacak bir aletin içinde var oldu

.

şimdi sen kendini nereye götürsen
kendini oyalamanın tek yolu bu dersin

.

oyalanması gereken çocuk
istemediği bir yerde hep sıkıntı içinde
oyalanması gereken çocuk hep insanın içinde

.

peki ya insan

taşır mıydı oyuncak çantasını yanında
şimdi, burda istediği yerde olsaydı

.

yine de insan
nasıl bilir ruhunun huzur bulduğu yer
burası mı yoksa orası mı nasıl bilir
içeride hapsolmuşken nasıl bilir
özgür olmayı, yaşamı tanımayı nasıl bilir

.
. .
algının kapıları beş tanedir
görmek için gözler
duymak için kulaklar
tatmak için dil
koklamak için burun
dokunmak için tüm bedeninin

.
bir de altıncı kapı vardır
beş kapıdan gireni
evirip çevirip bir mantığa oturtan
etiketleyen, karşılaştıran ve yargılayan
kurnazca evi ele geçiren kapı görevlisinin yeri
beş kapının bekçisi zihnindedir

.
eviyi ele geçirilmiş insan ise
hep misafirlikte gibi
yanında oyuncak çantası
zihnin izin verdiklerini içeri gönderen
bir ân bile başını kaldırıp
yaşama bakmasına izin verilmeyen
zincirlenmiş pranga mahkumları gibi

.
insan bakar ama görmez
insan işitir ama duymaz
insan dokunur ama hissetmez

.
.

oysa özgürlük dedikleri
tüm prangaların kırılmış
tüm kapıların ardına kadar açılmış
insanın yaşamın içinde
yaşamın insanın içinde
olduğu daim bir ân

.

.

.

algının kapıları beş tanedir
hepsi sana verilmiş
hazinenin kapıları
çoğu insan bilmez
altıncı kapının ardında
bir kapı daha vardır
yedinci kapı
insanın gerçek benliğine açılan
insanı özgür kılan tek kapı

.

beş kapı temizlenip arındığında
altıncı kapı karar veren değil
izleyen olduğunu anladığında
yedinci kapı bağlar insanı
yaşama, kendine, tüm var oluşa

.

insan fark eder
kurtuluş
özgürlük
aydınlık
kapısını açan anahtar

sadece
kendindedir
tüm kapıların ardındaki
yegâne hazine
içindedir

•
•
•

hatırlar mısın
geçmişini ilk ne zaman düşündüğünü
geleceğini ilk ne zaman arzuladığını
hatırlar mısın

.

.

ince ince işler insan kendini
yaşamı ona tanıtan
yaşamı ona anlatan
tüm sözlerle
tüm bilgilerle
tüm inançlarla
ince ince işler insan kendini

.

.

incecik işlenmiş örtüsü
bir bakmış
evin bir kenarında
bir bakmış
dertop olmuş çantasında
bir bakmış
unutulmuş, atılmış yolun ortasında

.

.

incecik işlenmiş örtüsü
incecik işlenmiş kendisi
her neye dönüştüyse
insan artık çaresiz
iplikleri düğümlenmiş
kendini çözemez olmuş
insan hatırlamaz olmuş

.

.

.

hatırla
kendini
o saf temiz hâlini
yüreğindeki neşeyi
gözlerindeki ışığı

.

hatırla
içinin ve dışının
bir olduğu
senin yaşam olduğun
o ân'ı

.

hatırla

.

.

.

insanın özlemi neydi?
hakk'ını verseydi her ân'ın
insan hâlâ özler miydi?

.

.

zamanın içinde kaybolmasaydı
yaşamın ritmine uyumlansaydı
insan hâlâ özler miydi?

.

.

insanın kendine uzak
içinde ulaşamadığı bir yer
kendini görmediği
kendini hoş görmediği
kendini affetmeyen

.

.

yine de kaçabilir mi insan
yaşamın her şeyi gören gözü
sen görmesen bile seni görmez mi

.

.

seni bilmez mi
bütün kırgınlıkların, kızgınlıkların
bütün hüznün ve öfken

bütün korkuların ile
kabullenmez mi

.

.

insan ikiye bölünmüş
bütünleşse özler miydi
hakk'ını verdiği her ân'ın
içinde can bulan
yaşam ol'an
kendini

.

.

.

sular durulmadan
mümkün mü
derinleri görmek

.

.

sen değişmeden
mümkün mü
değişimi beklemek

.

.

bulutlar çekilmeden
mümkün mü
güneşi görmek

.

.

kalbini açmadan
mümkün mü
yaşamı sevmek

.

.

mümkün mü
bir ol'madan
yaşamı seyretmek

.

.

.
bir bilsen
aslında tek'tir
seyreden olanı
seyreden tüm var olanı

.
kalksa perde
ayrı mıdır
gören gözler
bir'bir'inden

.
.
.

samimiyet, azim, kararlılık değil de
seçtiği direnmek ise insanın
içindeki kuvvetle taşa dönüşse
yaşam su olur her yanından kuşatır
içindeki kuvvetle duvar olsa
yaşam sel gibi nehir olur yıkar
direnci ne kadar kuvvetlense
yaşam o kadar güçlü karşısına çıkar

.

direnme kabullen diyor tüm yaşam

.

kabullen ki su gibi ol
yaşam benzeri kuşat her bir yanı
kabullen ki nehir gibi ol
yaşam benzeri çağla coşkunca
kabullen ki
yaşamla bir ol yaşam ol

.

dört bir yandan sesleniyor
tüm var oluş
sen benden ayrı değilsin
baktığın her yerde bir tek ben varım

.

yanıltmasın gözlerin seni
aslında bütün değişimleri

gerçekleşen bütün dönüşümleri
tek bir vücut olmuş
elele verip bir olmuş
birleşip bütünleşmiş
bütünleşip güçlenmiş
tek bir insan yaptı bugüne kadar

·
·
·

bütün ebeler “ıkn” diye sesleniyordu...

.

.

“derin bir nefes daha
şimdi tüm gücünle ıkn”...

.

.

“derin bir nefes daha...”

.

.

dedi ki “çıkar çarıklarını
kutsal vadidesin...”

.

.

“derin bir nefes daha...”

.

.

dedi ki “küçük çocuklar gibi olamazsan
göklerin egemenliği'ne giremezsin...”

.

.

“derin bir nefes daha...”

.

.

dedi ki “oku...”

.
.
“derin bir nefes daha...”
.
.
.

her derin nefeste
doğumun verdiği acı
şiddetlenirken
her derin nefeste
daha derine çekilirken
artık söylenenleri
duymaz oldu
tüm dış âlem
içeriye kapanırken
.
.

içeride
sükûnetin içinde
şimdi duyulan
tek bir kalp atışı
kimin kalbi bilemedi
belki kendisinin
belki de yaşama yeni doğanın
sevgiyle gülümsedi
zaten onlar birbirine bağlı
tek bir beden değil miydi
.
.
.

derler ki, insan iki kere doğar bu yaşama

.

ilki annesinin rahminden dünya hayatına

.

ikincisi yaşamın rahminden kendine

.

.

her insanın içinde

hem bir anne hem bir baba

hem bir kadın hem bir erkek

yaşamın tohumunu ekmek için bekler

.

.

her insanın içinde

tohumu besleyip büyütecek

bereketli bir toprak

hazır olduğunda

doğuracak bir rahim bekler

.

.

kiminin doğumu bir nefeste

kiminin doğumu birkaç nefes uzun

.

.

.

kendi doğumuna şahit olabilir mi insan

.

kendini doğurabilir mi insan

.

her doğum sancılıdır

.

yine de her doğum güzeldir

.

ne mutlu o anne ve babaya

.

ne mutlu gözlerini yaşama açana

.

ne mutlu adsız doğana

.

.

.

tüm âlem devasa bir orkestra gibi
duyan kulaklara muhteşem bir müzik çalıyor

.

her bir varlık portenin üzerindeki bir nota
her bir nota kendine has bir müzikal ses

.

her bir varlık kendi yaşamının müziğini kaydediyor
sonsuz âlemde kendi müziğini dinlemek için

.

âlemin içinde melodisini değiştirmeye muktedir
müziğini güzelleştirmeye muktedir bir tek insan

.

anahtar yazacak kalem insanın kendi elinde

.

.

.

06-10-2022

cennet bahçesinden elini çekti serçeler
kaybettikleri arkadaşlarının ardından
minicik yine de tarifsiz büyük faili meçhul bir kayıp

.
derin bir sessizlik
derin bir boşluk
yaşamın tüm coşkusu
bir ân'da elini çekti
herkes olanı seyirde
herkes sanki beklemede

.
bütün yüzlerini bilir de insan yaşamın
kabullenmek zor gelir bazılarını
yaşam hep coşku ile gülsün ister

.
oysa ince bir denge var eder yaşamı
bir adım sağa ya da bir adım sola
orta yolu kaybeden tüm dengeyi kaybeder

.
cennet bile olsa insana verilen
korumak için ilgi, alâka
yaşatmak için çaba istiyor

tek bir kötü düşünce ile
cehennem azabına düşen zihin gibi
tüm âlem ince bir dengede var oluyor

.

.

şimdi esen rüzgâr
gökten gelen derin bir nefes
dökülen yaprakları
güneşi gölgeleyen bulutları
ortalığı kaplamış tozları
temizleyen yüce bir nefes

.

seyreylediği dış âlemden farksız
insan ancak derin bir nefeste
tüm iç âlemini rüzgâr gibi
temizleyebildiğinde
kalbinin güneşi dört bir yanı
ayrım yapmaksızın aydınlatır

.

yaşamın coşkusu
ışığın düştüğü
suyun içinde parıldayan
görünmez bir noktadadır

.

.

.

16-10-2022

ân bu kadar hızlıken
ne'ye direnebilir insan

ân bu kadar güçlüyken
ne'ye tutunabilir insan

ân'ın içinde taşınırken
tüm var oluş bir hâlden diğerine

ân'ın dışında var ol'ma
imkânı yoktur aslında insana

ağırlaştı düştü
tutundukları ile
cennet kaybedildi

hafifledi yükseldi
bıraktıkları ile
cennet kazanıldı

yolculuk dış'ta olsaydı
değişmeden gelirdin geriye

.

yolculuk iç'te olduğunda
geleni kendin bile tanıyamazsın

.

eski ol'an terk edilmiş
yeni ol'an doğmuştur

.

makbul ol'mayan bırakılmış
arınmış ol'an kalmıştır

.

.

ân'dan ân'a tüm yolculuk
kalbin değişimi
insanın dönüşümü

.

bak
ceviz ağacının dalları
şimdi bülbüllerle bezendi

.

dinle
sana şimdi sunulan
bülbülün şarkısıdır

.

yaşamın
güzelliği
sana
sen'den yakındır

.

17-10-2022

elimdeki bıçağın parlaması
gözümü alıyor
ışığın gücüyle bir ân'da
fark edip
derin bir rüyadan uyanıyorum

ben kimi kurban ediyorum

fark ediyorum
önümde çaresiz yatana
fark ediyorum
içimde sessiz saldırana

uyanmamla birlikte
bıçak düşüyor elimden
şaşkınım
şimdi sanki o ben değilim

hepimizin elinde bir bıçak
kurban ediyoruz

oğlumuzu, kızımızı, evladımızı
eşimizi, anamızı, babamızı
arkadaşımızı, yoldaşımızı

.

.

biliyoruz aslında
dinlemiştik
asıl kurban o değil diyeni
yine de ne kadar güçlü
ele geçirmiş bizi
gözümüzde bir perde
bıçak bir türlü düşmüyor
elimizden, dilimizden

.

.

.

ama şimdi ışık çok güçlü parladı
gördüm bıçağın parıltısını
gördüm kurbanın bana bakan
gözbebeğinde
kendi yansımamı

.

.

o gözbebeği ki
beni bana anlatan
o gözbebeği ki
ben'den bana bakan

.

.

ben dediğim gerçeği örten
sahte bir kılıftan başka
bir şey değilmiş
ben dediğim dünyamdaki
bütün savaşların failiymiş

.

.

artık savaş bitti
şimdi barış zamanı
barış ile yurdumu
kalkındırma zamanı

.

.

özür dilerim
tüm kurbanlarımdan
kendimden ayrı sandığım
yargılayıp suçladıklarımdan

.

.

özür dilerim
kurbanı olduklarımdan
kendimden ayrı sanıp
haksız bulduklarımdan

.

.

.

insan
uykuda bir rüyada
hem kurban eder
hem kurban olur

farklı rollerde
kendinden kendine
fark edene kadar
sen ve ben diyerek
ayrıştırđını
tek özden diyerek
bir'leyene kadar

.

.

ışık parladı
bıçak düştü

.

.

dönüp bakma arkana
gönül dayanmaz
savaş alanını görmeye
bil ki tüm bu canlar
bir tek senin için verildi
senin fark etmen için

.

seni senden çok seven
senden asla vazgeçmeyen
senin için canını veren
şimdi sana yaşam veren
senin kendisini görmeni bekleyen
bir tek sen

.

.

insan en çok kendine
sabır gösterirmiş

insanın en büyük teŖekkürü
kendinden kendineymiŖ

.
ne mutlu bugünü görene
ne mutlu Ŗimdi gerçekten
yaŖamla bütünleŖip
var olana
çünkü
yaŖam güzeldir
güzeli sever

.
.
.

hayat dediği
koşturmacanın içinde
mevcut kalma
şansı var mı
insanın

.

.

hayat hiç bırakır mı
yakasını insanın

.

.

yakasını kaptırmiş
nereye çekilirse
oraya sürüklenmiş
insanın

hiç şansı olur mu
zgrm demeye

.

.

.

mevcut kalma
şansı yoktur
elbet

.

bir tek
mevcut ol'ma
şansı vardır

.
fark ederse
insan
gerçekte
tek bir özgür
ân vardır

.
. .
zamandan
mekândan
bağımsız
ins'ân
ol'duğunda
özgürsün

.
. .
.

geçit

seni bir yer'den

başka bir yer'e

taşıyan

.

.

insan

yer'üzünde

yaşayan

.

.

geçtiği yol'dan

gelmiş ol'an

.

.

yaşamın içinde

korkutsa da insanı

ölümün varlığı

daim bir yol'culukta

açılan ve kapanan

beliren ve kaybolan

.

.

insan
bedenin ötesinde
varlık
zihnin ötesinde
yaşam
gördüğünün ötesinde

·
·
·

bugün sessiz diyorsun
rüzgâr dinmiş
bulutlar bile uykuda sanki
suda kıpırtı yok
yapraklar dallarda keyif yapıyor

.

yakında bir kuşun tatlı melodisi
güneşin ışığının sıcaklığı
toprakta minik bir salyangoz
tüm yer'üzü ve gök'üzü
uyku ile uyanıklık arası
yarı iç âlemde yarı dış âlemde

.

dingin

.

.

.

hızın akıl ötesi seviyesinde
her şey durmuş gibi gözükür göze
sanki görünmeyi görmenin
formülünü bulmuş gibi yaşam
bir ân'da yok iken var olur
doğum bir beden yaratır
bedenin içine doğuran öz saklanır

.

.
insan
yer'yüzü ile gök'yüzü
arasında var ol'an
bedeninin içinde
doğumun tohumunu
taşıyan

.
insan
ayakları toprakta sağlam
başı göklerde özgür
dingin ve dengede
yaratır yaşamı

.
bilir ki
hareket
dinginliğin
içinde
saklanır

.
.
.

düğümü çözmek için
sevecen bir sabır gerekir

.

düğümü çözmek için
çabasız bir çaba gerekir

.

.

düğümü çözmek için
düğümün yolundan geri yürümek
düğümü bazen bırakmak beklemek
düğümü anlamak
düğümle bir olmak
düğümün başlangıcını bulmak gerekir

.

düğümü çözmek için
düğüme teslim olmak
düğümü dolayan enerjiyi
serbest bırakmak gerekir

.

.

düğümü çözmek için
seni o ân'a davet eden
dikkatini celbeden
telaşının öfkenin içinden
sabrını sevgini çıkaran

düğümün davetine
gülümsemek gerekir

.

.

düğüm çözüldüğünde
gelen rahatlığı ve memnuniyeti
hiç düğüm çözmemiş olsa
bilebilir miydi insan

.

.

.

boşlukta
ne gök vardır
ne de yer

.

boşlukta
ne iç vardır
ne de dış

.

boşlukta
ne yön vardır
ne de hedef

.

boşluk
ayrım yapmadan
her şeyi kapsar

.

var olan
her şey boş
yine de
boşluk her şeydir

.

.

.

28-10-2022

o kadar da uzak değil
öte bir âlem

.
aynadan yansıyan
kadar yakın

.
belki de
birbirini seyreder

.
sen o'nda
o sen'de
bir tek
kendini seyreder

.

.

.

öyle bir perde ki üzerindeki
açıp kendini görmeye
ne imkânı ne gayreti var
insanın

.

.

öyle bir perde ki
her ipliğini kendi elleriyle
seçip dokuduğu
insanın

.

.

öyle bir perde ki
güneşini kapadığını bilse de
atmaya kıyamadığı
insanın

.

.

öyle bir perde ki
gözlerini kapatan
kulaklarını kapatan
dokunuşunu kapatan
tadını kapatan
nefesini kapatan
insanın

.
. .
öyle bir perde ki
insanı örtmüş
bırakmayan

.
. .
yine de bir nokta var
sonsuzluğun sırrını
içinde saklayan
ışık dışarıdan giremese bile
bil ki
o nokta bekler
gözlerini içeriye
kendisine çevirmeni

.
. .
öyle bir ışık ki yayılan
işte
tüm kâinat başladı yaratılmaya

.
. .
hepsi senin için
senin sevginden

.
. .
.

hareket

hazır duruşla başlar

.

denge

hazır duruşta kurulur

.

dikkat

hazır duruşta uyanır

.

dağılan

hazır duruşla toplanır

.

açılan

hazır duruşta kapanır

.

merkez

hazır duruşun ortasında

.

insan

çemberin merkezinde

huzur'da

hazır ol'duğunda

başlar

yeniden yaratmaya

.

03-11-2022

yaratım tek bir noktadan başlar
hareket tek bir noktadan açılır
üst üste inşa edilen katlar gibi
boyut boyut iç içe örgülenir

hareketi zihin yönettiğinde
ortaya çıkan bildiğinin tekrarı
bildiklerinin bir başka karışımı

hareket kendini yönettiğinde
bilmediğine teslim ortaya çıkan
zihnin ötesinde

sınırsız kaynağın
sonsuz canlılığı
yaşam ağacı

hareketi başlatan nokta
yaratımın içinde gizli
arasan da bulamazsın

nerden başladığı
o noktada kayboldu
artık

gördüğün tüm noktalar
aynıdır

-
-
-

04-11-2022

hepsini öğrendi
insan

.

evsiz olmayı

aşsız olmayı

.

arkadaşsız olmayı
yalnız olmayı

.

aşksız olmayı

eşsiz olmayı

.

hedefsiz olmayı
mutsuz olmayı

.

kızgın olmayı

üzgün olmayı

.

yersiz olmayı
yurtsuz olmayı

.

anasız olmayı
babasız olmayı

.

hepsini öğrendi

insan

.

tek bir şey kaldı

geriye

.

kapının eşğinde durur

insan

.

en zor dersi ile yüzleşir

insan

.

öğrenirken

bensiz olmayı

.

.

.

05-11-2022

hayatın getirdiklerini
kabul ettiğinde

.
yargılamadan
sorgulamadan
zorlamadan

.
satır aralarında aradığın
mutsuzluk olmadığında

.
suçlamadan
dışlamadan
eleştirmeden

.
parçayı değil
bütünü görebildiğinde

.
ayırmadan

.
anladığında

.
yaratımın
muhteşem akışını

.

gördüğünde

.

zorluğun içindeki
kolaylığı

.

fark ettiğinde

.

iyinin ve kötünün
ayrılmazlığını

.

sevdiğinde
içinde gizli olanı

.

sonsuz
ve sınırsızca

.

yaratana

.

seni
tüm renkleriyle

.

kuşatanı

.

dokunursun yaşama
elini her uzattığında

.

.

.

07-11-2022

bir tek sevgiliydi o
hep ayn'ı kişiydi
yaşamın boyunca

beni tanıyamadın
dediğin

ayn'ı kişiydi

aşlında
senin tanıyamadığın

seni bir tek seven var
yaşamda
tek bir sevgili

hep farklı yüzlerde gördüğün
hep farklı yüzlerini gösteren

ayn'ı kişi

gözlerinin içine
gerçekten
baksaydın eğer

o tek damla

gözyaşını

görüdüñ

.

senin için geldim

bütün bu yolu

.

bir tek kurtuluş

bir tek kurtarıcı

âli olan

.

beni çağırmanı bekledim

.

gözlerimin içine

gerçekten baktığıñda

.

gelenin

bir tek ben

olduğumu

anlarsın

.

.

.

08-11-2022

insanın içinde
kendinden saklı
latif bir var oluş

.
göstermek için
yüzünü
ustalaşmasını bekler

.
kalem tutan elinin
söz söyleyen dilinin
can veren kalbinin

.
ustasının elinden
yaşam
zarafet ve güzellik dolu

.
tadı ancak
ustasının elinden çıktıysa
yaşam
lezzet dolu

.
.
.

kökler bağlasa da toprağa
örtülüdür

.

güneşe uzanan dallarda açar çiçek

.

öyle bir çiçek ki
kokusu var oluşun letafeti

.

ne gözle görülür
ne elle dokunulur

.

tüm havayı kaplayan
o enfes rayiha
yaşamın güzelliği

.

.

.

14-11-2022

yaprağın ömrü
bir mevsimlikse
zamani geldiğinde
bahane bir rüzgâr esişi
dala konan ufak bir kuş
yağan bir yağmur
ayırır gövdeden
güçsüzleşen görünmez ellerini

.
yükseklerden inerken
boşluğun içinde
zarif bir dansla
o uzak diyara yeryüzüne
kim bilir düşünür mü
bir mevsimlik
muhteşem yaşamını

.
der mi ki
ne güneşler parladı üzerimde
ne bulutlar geçti başımın üstünden
nasıl da yârenlik etti yaz yağmuru
ihtiyacım olduğunda
ışığa, suya
hepsi sanki bilir gibi

her ân yanımda
ne muhteşem bir coşkıydı
yaşamak

.

olmadı mı zorluklar
ah, tabii, vardı her bir yanda
o ufak böcekler, tozlu örümcekler
tadıma doyamayan minik tırtıllar
aniden bastıran sıcak havalar
güneşimi kesen diğer yapraklar
köşeye sıkıştıran uzamış dallar
birden bire uzanıp ben'i koparan eller

.

.

havada süzülürken
son bir dansla
toprakla buluşmaya
biraz nazla
belki kaderine küsmüş üzülmüştür
belki de kısmetine gülmüş sevinmiştir

.

yine de
“öyle ya da böyle”
demiştir içinden
“ne güzel şey yaşamak”

.

her ayrılık hazırlar
bir sonraki bahara
yeniden doğmaya

.

yaprak süzülürken
yatağına
dallarda kuşlar
müjdeler yeni günü

.

.

her gece uyur insan
yarına
yeniden doğmaya

.

.

.

daldaki kuş
aşağı doğru süzülen
solgun yaprağı seyretti

.

içinden yükselen
tatlı bir melodiyle
yaprağa veda etti

.

“güneş parlıyor” dedi
“yaşam coşkulu”
“bütün sevinci yüklü
bedenimde
perdelenmeden yükselen
ötüşümde”

.

.

ne tuhaf
kiminin ömrü kısacık bir ân’lıktı
kimininse sonsuz gibi
gözükken bir zaman’a uzanırdı

.

sonsuz gibi gözükse de
elbet bir sonu vardı
sözüm ona var olanın
adına ‘ben’ denilip

sınırlandırılanın

.
oysa bir melodi vardı
kuşun içinde
var mıydı yok muydu
o da bir muamma

.
başladığında ötmeye
nerden gelirdi bu ses
içinde kendinin bile
bilmediği bir yerden

.
duysa bile kulakları
bir ân sonra kim bilirdi
şimdi havaya karışmış
o ses gerçek miydi

.
daldaki kuş
“ben'im adım hüdhüd” dedi
“nedendir bilinmez
bana verilmiş sırların
hâkimiyim”
“yüreğimdeki melodi
kaynağıdır ötüşümün”

.
belki de sırrın sırrı
dikkatle dinlemekte
sessizliğin sesini

yaşamın nefesini

-
-
-

16-11-2022

kendine merhameti olmayanın
başkalarına merhameti olmaz
derler

.
kendini sevmeyen
başkalarını sevebilir mi

.
bütün o büyük sözlere
gerek var mı

.
kendinle başla
yola

.
de ki
“ben seni hakkıyla bilemedim”

.
bu dünyada bilecek ne varsa

.
bu dünyada sevecek ne varsa

bütün hayatın
bir fotoğraf karesi
.
art arda sıralanması
yanıltmasın seni
.
sen hikâyeni yazıyorsun
albümünden seçtiğin karelerle
.
oysa hepsi
yaşandı bitti
.
zihin
karelere hapsolmuş
can'sız
bir senaryo sunuyor sana
dün'den ödünç aldığı
yarın'a borç verdiği
.
.
.
mümkün mü
yaşamak
.
gerçeğinle yüz'leşmedikçe

.
mümkün mü
can'lanmak

.
. .
insan kendi yüzünü
görebilir mi
aynalar olmasa
.

gecenin karanlığında
camdan dışarı bakıyorum
odanın ışığı arkamda
karşımda gölgeden bir oda
seyrediyorum kendimi
her şey tıpkı ben gibi
gözlerim merakla kayıyor
okuduğum kitaba
fark ediyorum ki
kendimden çok kitapla ilgiliyim
odanın detayları
duvardaki resimler
her şey tıpkı ben gibi
karanlığın içinde var olan
bir hayal âlemi
soruyorum kendime
nasıl da eminsin
sen gerçeksin
seyrelediğin de hayal
belki o taraftan baktığımda
göreceğim
ışığın içinde
bir başka hayal
düşünceler kaybolurken
gözlerim kitaba takılıyor

merak ediyorum
ne okuyorum
kitabın varlığı
mutlu ediyor beni
yine de diyorum
karanlığın içinde göremediğim
gözlerime bakarak
kitap hoş olsa da
seni tanımayı tercih ederim
seninle dost olmayı
belki de en yakınım sen olurdun
ah diyorum
bilseydim bu kadar yakın olduğunu
aramazdım başka yerde
sevgiyi
gözlerim gözlerini görmeyi arzuluyor
diyorum ki anladım
gözlerini kaçırıyorsun benden
biliyorum
ben seni hakkıyla sevemedim

kelebek etkisi
diyorlar ya
tüm varoluşun
birbiriyle
tahayyül edilemez
ilişkisine

.

her nefes alış verişinin
yarattığı etkiyi
mümkün mü
bilmesi insanın
tüm âlemi
bilmedikçe

.

seviyorum dediklerini
belki de bir gün yermiştir
nefret ettiklerini
tasdik etmiştir belki de bir gün
kendinden gizli
unutulmuş
hiç gün yüzüne çıkmamış
onlarca duygu ve düşüncesinin
kelebek etkisini bilebilir mi
insan

.

.
bu resmin ortaya çıkışında
hem güzellik hem kaos
birlikte
ince ince dokudular tüm bağları

.
altta yatan görünmez katmanlar
bir ân üstte en aşikâr olandı

.
hayatın günleri gibi
perde perde
açılıp kapansa da yaşam
sonsuz döngü ve devinim
üst üste yok edip yaratmakta

.
ne kadar naif olsa da
nefesin
evrenin sonsuzluğunda
etkisi
emin ol ki tahayyülünün
ötesinde

.
ancak nefesi gül kokan
yaşar gül bahçesinde
. . .

her gün

.

şahidim

yediğimize içtiğimize

şahidim

giydiğimize kuşandığınıza

şahidim

gittiğimize gördüğünüze

.

yine de

.

şahit değilim

aklınızdan geçene

şahit değilim

gerçekten hissettiğimize

şahit değilim

içinizde gizlediğimize

.

.

bana gösterilen ne varsa

şahit olmak kolay

oysa

iç'i dış'ı bir olmalı ise

insanın

denge kurulabilir mi

bir taraf ağır bastırıldıkça
iç'i dış'ı bir olmalı ise
insanın
hem akıyla hem gönüyle
emin olmadıkça
iç'i dış'ı bir olmalı ise
insanın
kendine şahit olabilir mi
kendinden gizleniyorsa

.
. .
. .

ben
gözlerimle gördüğüm
kulaklarımla işittiğim
kokladığım tattığım
ellerimle dokunduğum
yaşamıma şahidim

.

geçmişin ve geleceğin
zanlarından arınmış
bugünüme şahidim

.
. .

şahidim
içimdeki sonsuz potansiyele
şahidim
hem yaratan hem yok edene
şahidim
öfkeme ve sevgime

şahidim

tüm korkularıma ve cesarettime

şahidim

her seferinde içimden doğana

şahidim

ben'i bana tanıtana

.

.

şehadet

iki yüzü var şahitliğin

diyor unutma

.

görünen ve görünmeyen

.

ikisini de

bir'leyip

şahit olmadıkça

tanyabilir mi kendini

bilebilir mi kendini

sevebilir mi kendini

insan

.

.

.

30-11-2022

insana
enerji formu olarak baktığında
gördüğün
bir kuvvet tesiri
. .
safi kuvvetin etkisinde
olsaydı
melekler gibi olurdu
insan
görevine tam teslim
. .
oysa insan
yoldan çıkmıştır
şeytanın etkisiyle
ne ki
ona merak ve keşfetme
arzusunu yükleyen
. .
insanı ne insan yapar?
. .
yoksa
şeytana şükretmeli midir
o yoldan çıkma
değil miydi sebebi
insanın

kendisini aramasının
nihayetinde bulmasının

.

dönüşünüz bana olacaktır
demez mi

.

peşinde şeytanıyla
tüm arayışların sonunda
ta en başında
meleklerin bile secde ettiği
dönüşüm banadır

.

.

.

03-12-2022

yankı vadisi olmak
kolay gelir insana

.
bana ne verdiysen
sana onu sunmak
kolaydır

.
zaten
hamuru aynı değil midir
insanın

.
sende ne varsa
merak etme
bende de var
aynısından

.
yankılanan seslerle
dolu yaşam

.
tarihi tekrar tekrar
yazar dünya

.
tarihi tekrar tekrar
yazar insan

.

.

.

bir an sessizlikte

.

vadi değil de
tüm heybetiyle
bir dağ olduğunu
görebilse insan

.

zirvenin tepesinde
her şeyi gördüğünü
bilebilse insan

.

vadiye seslenen
kendi olurdu

.

vadiden tüm duyduğu
kendi şarkısı olurdu

.

.

.

iç'i dış'ındadır insanın
bilmez çaresizce
bekler o günü ta ki
tüm dünya alt üst olsun
insanın kıyameti kopsun

.

elbet kopar o kıyamet
bir gün

elbet yer değiştirir
yerler ve gökler
bir gün

.
bir gün
gelir
bir ân'da
vadi olan
dağ olur

.
korksa da kıyametten
korksa da değişmekten

.
dağın zirvesine
ıkmadan
görebilir mi
insan
tüm yaşamı
bütünüyle
bilebilir mi
insan

.
isyan etmeden
dönüşebilir mi
insan

.
simyasıdır yaşamın
dönüştürmek

.

gönüllü olanı

altına

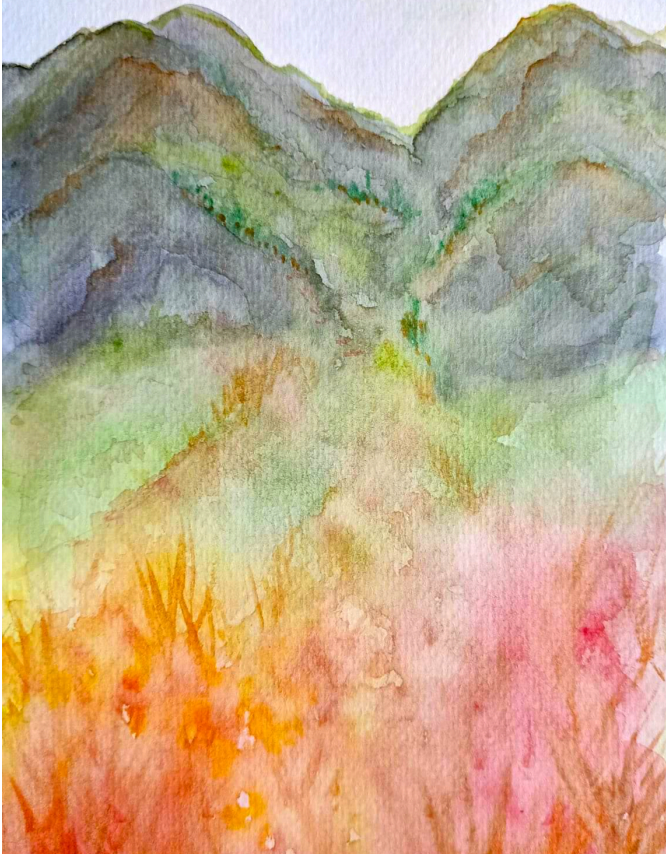
vadinin boşluğunu

insana

.

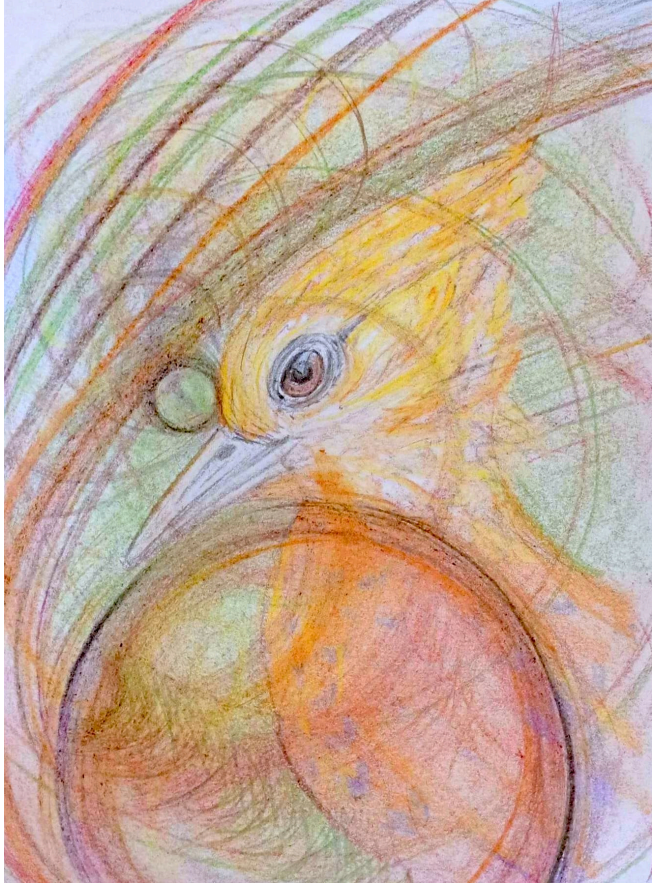
.

.

05-12-2022

yaşam
gördüğünün
ötesinde

gökyüzünde aradı
yıldızlarda, güneşte
görüp de gidemediği
gezegenlerde

.

yeryüzünde aradı
sulara, taşlarda
bitkilerde, hayvanlarda
ateşin gizeminde

.

bedeninde aradı
avucundaki çizgilerde
saçlarında, kemiklerinde
kalbinde, kanında
aradı insan cevapları

.

.

yaşam gizemliydi
sırlarıyla güzeldi
cevapları bulsa da
sorular tükenmezdi
ne kadar derine girse
ne kadar uzağa gitse
erişilmez bilinmezdi

.

.
. .
her yere baktı insan
tek bir yer gelmedi aklına
belki de korktuğundan
bakamadı kendine
gözlerinin içine

.
. .
oysa

.
gözbebeğinde gizliydi
gaybın dipsiz kuyusu
gözlerini nereye çevirse
kuyudan çıkardığı su gibi
yaşam akardı önünde

.
açıp baksa gözlerinin içine
bulabilir miydi kuyunun kaynağını
o karanlık delik ki
içinde ışık bulunmaz
yine de her yeri aydınlatır

.
güneş
karanlığın içinde
bütün âlemler
gözbebeğinin içinde
bir kapanır bir açılır
birbirine bağlanır

.

.

yaşam sırlarıyla güzel

.

kuyu sonsuz derinlikte

yudum yudum sunar

berrak suyunu

susamış her yolcuya

.

.

.

15-12-2022

başladıysa doğumu
yeni bir yaşamın
geri çevrilebilir mi
itici güç

her bir azası ve kuvâsıyla
bütün olanın
ayrılabilir mi
parçaları

sayısız hattın oluşturduğu
sathın içinde var olan
gücünü bütünün
birliğinden alan

döngünün yeknesaklığı
yaratır
doğumun ivmesini

o kritik ân'da çevirir
düzü terse
içi dışa

baş aşığı doğar insan
zannedersin
oysa
içini dışa
tersini düze çevirmeye
gelmiştir
yaşama

.

güneşin doğuşu kadar
aydınlıktır
her yeni doğan

.

ışığıyla
yaşamı aydınlatan
ins'an

.

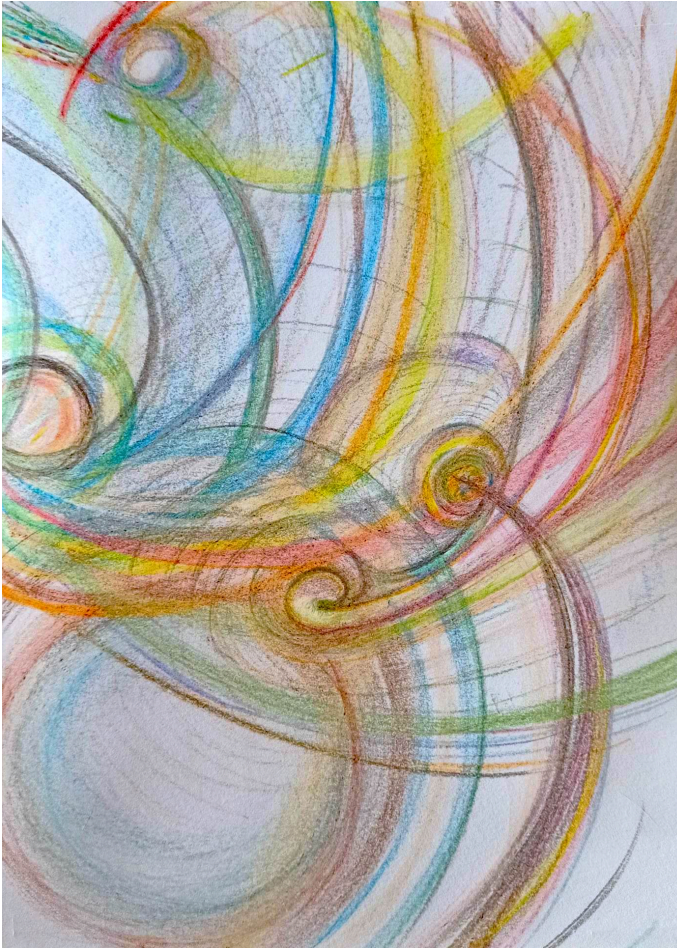
.

.

21-12-2022

ben
gizli bir hazine idim
bilinmek istedim

·
·
·

yaşayan su'yun
kaynağı'na
bağlıdır
insan

.

kaynaktan
gelen su
yaşam'dır
tüm var'oluşu
oluşturan

.

kaynaktan
gelen su
bilgi'dir
insana
yaşamı
anlatan

.

.

her yudumu
bünyesinde
toplayan
kutsal kase'dir
yaşam'da
insan

.
bir tek
insan
oku'yabilir
yaşam'ı
kase'sinde
sunulanı

.
yine de
kase'si temiz olan
görebilir ancak
su'yun berraklığını

.
kum saati
gibidir
yaşam

.
kaynaktan gelen
döner
tekrar kaynağa

.
yaşayan su'yun
kaynağı'na
bağlıdır
insan

.
yaşam'ı
tüm renkleriyle
içine alan

can'landırır
sevgi'dir
aradaki bağlantıyı
açık tutan

.

.

.

öyleyse
için kana kana
nerde bulduysanız
ferahlatan o su'yu

.

her biriniz
doldursun
kase'sini

.

evinize her gelene
sunun kase'nizdeki
temiz berrak su'yu

.

açık tutun
yaşam'ın
tüm kanallarını
aksın coşkunca

.

hatırlayın
aradığımız
huzur ve saadet
yaşayan su'yun
kaynağının

hemen yanı başında

.

.

uzakta değil
yaşayan su'yun
kaynağı'dır
insan

.

.

.

kayb'oldum

.

.

.

kayb'ın

içinden

doğdum

.

.

ne zam'ân

ne mek'ân

.

kim bilir

hangi ân'da

var'oldum

.

.

.

“bu sen'sin”

dediler

.

baktım ki

kendime

bile

yabancı'oldum

.
. .
öyle bir
yabancı ki
kendimden kendime
yalancı'oldum

.
. .
aradım

.
kayb'ın içinde
derinde
derinde
bir garip
unutk'ânlık
denizinde

.
kar'ânlık
dehlizlerde
ışığın
peşinde

.
kayb'oldum

.
. .
seslendim

“yoruldum
gel bul ben’i
kaldır tüm
perdeleri
göster
tanımadığım
yüzünü”

.

.

.

bekledim

.

.

.

gece ard’ı gündüz
gündüz ard’ı gece

.

sessizce

.

.

.

bekledim
emin’dim

.

“bu ben’im”
dediğin ân

.

geldiğinde

.

kayb’ın

çinden
yeniden
doğdum

.
. .
.

hatırladım
iş'te

.

o muhteşem
güzelliği yaşay'ân

.
.

“bu ben'im”

.
. .
.

mânâ'dan madde'ye
bilinmez bir yolculukta insan

.

her ân mânâ'dan madde'ye
dönüşür yaşam

.

bütün niyetler, istekler
kimi senin, kimi özendiklerin

.

mânâ'dan madde'ye
bir bir deneyimlediklerin

.

.

merkez'de sessizlik'te
bak gönlüne

.

gerçekten sen'in olan
sen'i orda beklemekte

.

mânâ'dan madde'ye
hepsi sen'in içinde

.

.

karıştırma artık su'yu
çöksün dibine tortusu

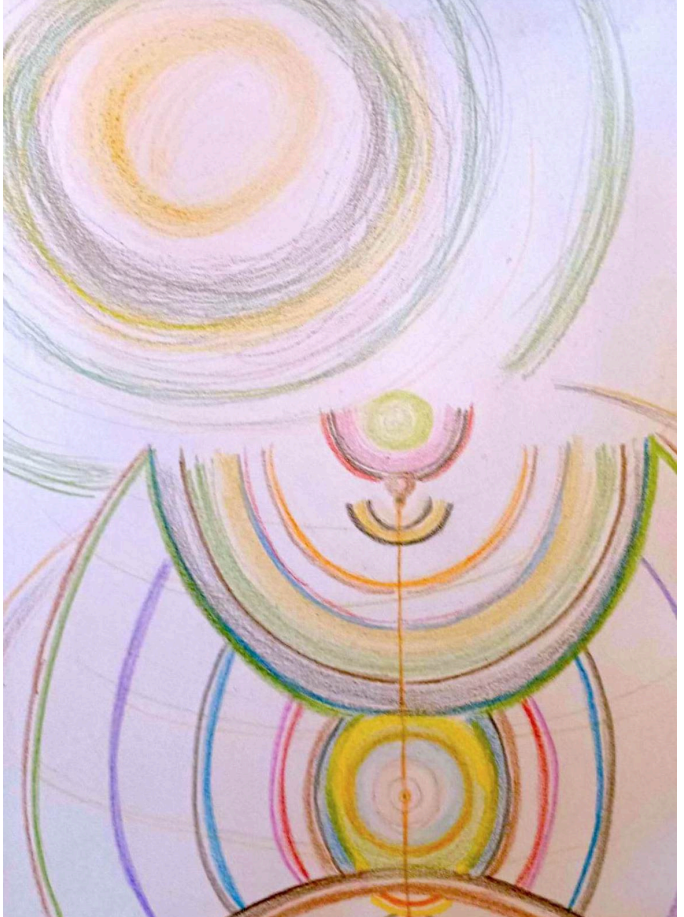
.
en latif, en güzeli
gönlünden doğup yükselen

.
mânâ'dan madde'ye
senin fark etmeni beklemekte

.
.
.

kutsal kaseyi
gün ışığı doldurmuş
yaşam akıyor

- .
- .
- .

09-01-2023

zamanın ötesinde
bir yerde

.

ev

.

.

.

dışarıda değilse
mutlaka içeride

.

.

.

doğurmamış ve doğurulmamış
iken

.

düşün

.

nasıl var'oldu
tüm bu âlem

.

.

.

kendinden

kendine

.

yaşam verir

sonsuz bir

kaynaktan

.

ince bir hesap

üzerine

.

böler

dağıtır

ayırır

.

.

kendinden

kendine

.

seyreyler

hepsini

bir süre

.

ancak

vakti zamanı

geldiğinde

.
bölünmüş olanı
birleştirir

.
dağılmış olanı
toparlar

.
ayrılmış olanı
yaklaştırır

.
bütün yaşam
binbir formda

.
nefes gibi verir
kendinde ne varsa

.
nefes gibi alır
kendinde ne varsa

.
bir tek
bu ân'da
ebedî
var olur

.
insan

her sabah
doğar
sonsuz
kaynaktan

.
bölünür
dağılır
ayrılır

.
yaşama
karışır

.
insan
her gece
döner
sonsuz kaynağa

.
birleşir
toparlanır
yaklaşır

.
yaşama
karışır

.
göz açıp
kapayınca kadar
geçen zaman içinde

.
insan
ân'da ebedî

var olur

-
-
-

gördüklerin ve
göremediklerinle
kaç boyut iç içedir
bilemezsin bildiklerinle
yenileri açılır önünde
keşfettikçe

.

algı araçları
sınırlı gözükür insana
göz hâkim olsa da
kavrayış için
ses, koku, tat, dokunuş
gereklidir

.

dışsal boyutları
içsel boyutlarla
birleştirebilen insan
çok boyutlu bir âlemde
sanki yeniden doğar
yaşamın içine

.

boyutsuz
bir noktanın
sonsuz boyuta
açılan

geçidi
insanın içinde
gizli

-
-
-

efsanelerde, masallarda, mitlerde, dinî hikâyelerde
kahramanlara, peygamberlere, azizlere güç veren her şey
insanın elde etmek istediği bir arzu olup
çağlar boyunca o nesneyi aramasına sebep olmuştur

...

birileri hâlâ Nuh'un gemisini arar dağ tepelerinde,
birileri hâlâ kutsal kassenin peşinde,
birileri hâlâ Musa'nın denizi yaran asasını arar
tarihin derinliklerinde

...

bir öyküde
taşa saplanmış kılıç excalibur
onu özgür bırakacak kişiye
bütün krallığı sunacaktır

...

taşı ve kılıcı arar insanlar
kılıcı taştan çıkarmak
öyle bir güç ister ki
ancak o kişi hak eder
krallığa hâkim olmayı

...

bir başka öykü
farklı anlatır
gölün hanımıdır sunan
bu öyküde

suyun derinliklerinden
gelen kılıcın gücünü

...

insanoğlu tarihin bilinmezlerinde
efsanelerin öykülerin cazibesinde
bitmek bilmeyen bir arayış içinde
gücü ona verecek nesnelere peşinde

.

.

.

desem ki,

o kılıç senin kendi içinde
taş senin kalbinin sertliğinde
kılıcı çıkaracak tek güç
senin kendine güveninde
yaşama duyduğun sevgide

...

kılıcı taştan çıkaran
hapsedilmiş gücünü özgür kılan
kralı olur kendi yaşamının
kalbinin iktidarı ve sevgisiyle
cennete çevirir tüm beldesini
çünkü bir tek
doğru kalp hükmettiğinde
insan gerçek bir krala dönüşür

...

gölün hanımının sunduğu kılıç
suyun yaşam verdiği çelik
bilgeliğiyle kuşatan
yenilmez ama bir o kadar affedici

çift tarafı vardır gücünün
bir kadının yumuşaklığı ve sevgisi
bir erkeğin muktedir yanı ve inancı
ancak kral ve kraliçe birleştiğinde
kişi gerçekten fark edebilir
yaşamının anlamını

...

işte bir diğer hikâye
erkeği ve kadını yaratır
kadın erkekten doğar
aynası olur erkeğin
kadın merak eder
yol göstericisi olur erkeğin

...

hikâyede
kovulurlar cennetten
dünya denen aşağı âlemde
zorlu yaşama sürgün edilirler
birlikten ayrılığa düşmüş
kavuşma özlemiyle
bu sefer
cenneti arayıştır yolculukları

.

.

.

desem ki,
o erkek de kadın da
senin kendi içinde
bir yarın aynalık yapar diğer yarına
bir yarın merak eder yol gösterir

arayışa düşersin
zorludur girdiğin bu âlem
aradığını bulana kadar
tekrar bir oluncaya kadar
kapalıdır cennetin kapısı sana

...

imkânsız gözüken her görev
bir o kadar da caziptir ödülüyle
cenneti arayan insan
yolculuğunda tüm yüklerini
bire birer bırakmalıdır farkındalıkla

...

“yol uzun, yük ağırdır
bu yükle bu yola dayanamazsınız,
yüklerinizden kurtulunuz”
sözünü hatırlar

...

hatırlar daha nice sözleri, öyküleri
birilerinin çıkardığı dersleri
her durup soluklandığında
her bıkip yorulduğunda
hatırlar kendine ettiği yeminleri

.

.

.

efsanelerde, masallarda, mitlerde, dinî hikâyelerde
kahramanlara, peygamberlere, azizlere güç veren her şey
insanın elde etmek istediği bir arzu olup
çağlar boyunca o nesneyi aramasına sebep olmuştur

...

kendini arar insan
kendisinin derinliklerinde

...

bazen kırgınlıkla
bazen üzüntüyle
bazen korkuyla
isyan etse de
bu yaşam ona aittir

.

.

.

öykülerde hep bir yol ayrımı vardır
kendinden başka
soracak kimse yoktur yanında
o kadar yalnızdır ki
en sonunda
tek bir soru kalır aklında
yanıtı içinde gizli

...

seçmekten vazgeçtiğinde
anlar ki hangi yoldan gitse de
yaşanacaktır yaşam

...

dışarıdaki zorluklara değil de
içine baktığında görecektir ki
çelikten bir güç bahşedilmiştir
insana

...

arayış sona erer
insan için ancak
örste sevgisiyle parlatılmış
gücünü efsanevi excalibur'u
bulduğunda kendi içinde

•
•
•

nükleus, nükleolus
mitokondri
ribozomlar, lizozomlar
golgi cisimciği
endoplazmik retikulum
hücre zarı
ve ismini hatırlayamadıklarım

.

hücrelerin yapısını okulda öğretip
bir ömür boyu unutturan bir eğitim
parçaları tek tek aktarıp
bütüne götürmeyen bir anlayış
ile büyüdük

.

öyle bir dağıldık ki
bir türlü toplanamadık
gözümüz dışarılarda yaşarken
kendimizi ve gerçek doğamızı
belki de hiç göremedik

.

oysa ben varım
okuduklarım bir bilgi değil
benim kendi varlığım

.

bedenim trilyonlarca hücreden var oluyor
her gün milyarlarcası ölüp yenileri doğuyor
rakamlarla bakarsak
insan bedeni yaklaşık 37 trilyon hücreden oluşuyor
her gün yaklaşık 330 milyar hücre ölüyor
bedenimiz saniyede 3.8 milyon yeni hücre üretiyor
sürdürülebilirlik dedikleri yaşamın devamlılığı
bir teori ya da proje değil de yaşamın kendi gerçeği
yaşam var olmak üzere programlanmıştır

insan bedeni inanılmaz ve muhteşem
kendi enerjisini üretebiliyor
temizliğini bakımını yapabiliyor
kendisine neyin iyi gelip gelmediğini biliyor
ihtiyacı olduğunda dinleniyor
ihtiyacı olduğunda tüm gücünü ortaya koyabiliyor

yine de beden insan için bir araç misali
insan arzuları, zevkleri ve aklıyla
bedeni bir yana koyup yaşayabilir

bir yere kadar

bedeni unuttuğunuzda
sistemin dengesi bozulduğunda
stoklarla, elinden gelen içsel dengeleme çabalarıyla
bir yere kadar yaşam istediğiniz gibi devam eder

hastalık ister fizyolojik, ister psikolojik olsun
dengenin aşırı bozulmasında bir çağrıdır insana
beden “benimle ilgilen” der
ruh “benimle ilgilen” der
öyle bir noktaya gelir ki
bazen ikisi birden “bu sen değilsin” derler

.
gerçekten de ‘sen’ değilsin artık var olan
hasta hâlini tanıyamaz insan
düşüncelerinin, duygularının peşinde
arzularının, isteklerinin çemberinde
merkezini, gerçek ben’liğini kaybettiğinde
var olan zihnin ürünü bir başka kimlik dedikleri
insanı kendinden perdeleyen bir varlık

.
. .
yeniden doğabilir mi insan?

.
yaşama uyum sağladığında
yeniden doğmamak mümkün müdür?

.
her bir hücre benzeri yenilenen tazelenen insan
aslında
inat etmese her geceden sabaha yeniden doğmaktadır

.
. .
âdem ile havva gibi
ruh ve beden birbirinin eş’idir bu hayatta

hücrelerimiz yaşam enerjimizi verirken
yaşam sevincimiz ruhumuzdan gelir

denge orta yol'dur insan için

düşüncelerin, duyguların, arzuların, ihtiyaçların
dengeli karşılanması, bazen de yönetilmesi gerekir

tıpkı küçük bir çocuğu yaşama hazırlar gibi
hazırlamalıdır insan kendini her gün yaşama

günün getirdikleriyse unutturur kolayca
öyleyse tekrar tekrar hatırlayalım

muhteşem bir var oluşun içerisinde
akıl almaz bir yapının bütünlüğünde
var olur insan

ihtiyacı olan yaşam enerjisi içinde
yaşam sevinci ise kendi çabasıdadır

bütün var oluş
akıl ötesi bir dengede ve bütünlükte
insana yaşam vermek için
var olur

ne kadar bilse de
asla bilemeyeceği bir sınır var
insanın

.

ince çizilmiş bir çizgi
saklar yarımı bugünden

.

ince çizilmiş bir çizgi
saklar içindekini dışındakinden

.

ince çizilmiş bir çizgi
saklar gizleneni aşikârdan

.

ince bir çizginin ardındadır
gaybın âlemi

.

.

asla bilemezsin
gerçekten
ne olduğunu
ne olacağını

.

.

her gününün rızkı
sana gözükindir

.
almanın ve vermenin
dengesinde

.
teşekkürle karşıla
sabah öten kuşları

.
teşekkürle karşıla
günü aydınlatan güneşi

.
teşekkürle karşıla
o günün payına düşeni

.
derin bir kuyudan
sunulan su'dur yaşam

.
kuyunun çıkırığı senin elinde
içtiğin kap senin gönlünde

.
ne çıkırığı bırak
ne kabını kirlet

.
yaşam veren su'yun kaynağı
derinde
el değmeyen hem safi hem şafi
bir yerde

.
.
.

ne kutsal kitaplar kaldı
ne ulvi sözler
ne peygamberler
ne de alimler

.

bir ben kaldım
kendi kendime
bir de yaşam

.

işte sabah!
gözlerimi açtığımda
başlıyor gün

.

çay içmek istiyorum
kendim demliyorum
demlerken
özenle yetiştirene
her adımda emeği geçene
teşekkür ediyorum

.

kahvaltımı hazırlıyorum
hazırlarken
istediğim tüm lezzetleri
benim için bakıp büyüten
toprağa, güneşe

bulutlara, yağmura
teşekkür ediyorum

.
teşekkür ediyorum
ellerime
bedenime
tüm becerilerime
aklıma ve gönlüme
isteyip de yerine getirebilene

.
geziniyor gözlerim
evin duvarlarında
eşyaların arasında
her birinin bir görevi
bir anlamı var
benim için
olmak istediğim yerdeyim
yaşam sevinciyle

.
dışarı bakıyorum
pencereden yakına ve uzağa
gözümün görebildiği bir şehir
istersem çıkıp
sokaklarında dolaşabileceğim
istersem deniz kıyısında
temiz havayı içime çekebileceğim
yol kenarında ağaçları
ve dallarda kuşları seyredebileceğim
bir şehir
istersem bir adım uzağında

koca bir tarih
istersem bir adım yakınımda
işlek bir çarşı

.

yollarda asılı bir reklam panosu
“istanbul senin” diyor
bana söylüyor
evet “benim”
istersem her bir köşesini
keşfedebileceğim

.

ve istersem yol daha da uzağa
bir başka şehire
belki de bir başka ülkeye uzanır

.

istersem yol hiç bitmeden
bir diyardan öbürüne
uzanır

.

“bugün burası iyi” diyorum
memnunum
bugün sıcak bir çay istiyor
can’ım
çay elimin altında
can’ımın istediği gibi
demliyorum
tadı benim damak tadımda
can’ımdan canan’ıma
yudumluyorum
hayatı

.
aynaya bakıyorum
gözümün kenarında ince bir çizgi
dün var mıydı
bunu istemiş miydim
ah, gözyaşlarımın nehir yatağı
şimdi tanıdım
acıyla tatlıyla geçen
bütün günlerimi istemiştim
kim bilir daha hangileri
bekliyor beni
istersem
daha çok gülümseyebileceğim
dudaklarımın kenarına
çizgiler işleyebileceğim

.
ne kutsal kitaplar kaldı
ne de ulvi sözler
ne peygamberler
ne de alimler

.
benim için
bir ben kaldım
hemen yanı başımda
kendimle baş başa
düşünüyorum
bana gönderilen bir kitap var mıydı
her günüme bir sayfa yazsaydım
koca bir kitap çıkmaz mıydı
benden

.

bu kadar söz dinledim

bu kadar fikir, öneri

bu kadar göz'dağı

.

sonunda

bulmuş muydum aradığım cevapları

benim içtiğim çayın tadını

benden daha iyi bilen biri

olmuş muydu

.

birinin hazırladığı yol haritasıyla mı

çıkacaktım yola

yoksa kendim mi bulacaktım

kendi yolumu

artık yeterince büyümüş müydüm

kimse elimi tutmasa da

karşıdan karşıya

geçebilecek kadar

.

yolun bu yakasında çocukluk

yolun diğer yakasında olgunluk

.

ben her gününe

sahip çıkabilir miydim

şikâyet etmeden

çözülebilir miydim dertlerimi

sıkıntılarımı giderebilir miydim

.

günün getirdiklerini görebilir
isteklerimi şekillendirebilir miydim
ağgözlü olmadan
belki bir doz daha az
belki bir'az daha çok
dengeleyebilir miydim

.

ben
bir tek ben
yaşayabilir miydim hayatı
sevebilir miydim
yazı, kışı, baharı aynı
sevebilir miydim
yaşamın her ân'ını
sevebilir miydim
bana sunulanları

.

ne kutsal kitaplar kaldı
ne ulvi sözler
ne peygamberler
ne alimler

.

bir ben kaldım
elimde sabah demlediğim
sıcak çay
bahçeyi seyrediyorum
bin'bir yaşamın uyanışını
iç'içe bir'likte ben'imle
her an yeni bir istekle
her ân özgürce

doğuyor yaşam

.

bugün bana hediye

yaşam en güzel hediye

ne istersem, nasıl istersem

öyleyse gün aydın olsun

hepimize

her gün

bu gün'dür

gerçekten

yaşamayı bilene

.

.

.

03-02-2023

öyle bir devinimde ki
zaman yok durup bakmaya
benden doğana

...

öyle bir devinimde ki
zaman yok dönüp bakmaya
zihnın kısıkaçıyla

...

öyleyse
bırak
kendini doğursun

...

gerçek kalpten
doğan
gerçektir

...

yaşamdan büyük olan
kendini yansırken

.

.

gözbebeğinin
billur camı
ayn'a olur

.

.

her bir teli ışığın
kırılır cama vurunca
yakın uzak ayrışır

.

.

toz tanesi bile
duramaz
ayn'anın üzerinde

.

.

mükemmel bir düzende
yanıstır
ayn'a ayn'ı

.

.

.

sor o zaman
fark nerden gelir?

.

.

gerçekten gören göz nerededir?

.

.

.

buğday tohumunun vaadi başaktır
elma çiçeğinin vaadi meyvesidir
güneşin vaadi ışıktır, sıcaktır
gecenin vaadi uykudur, huzurdur

.

“allah’ın vaadi gerçektir”

.

tüm varoluş vaadini yerine getirir
bir’birine

.

bilir kimden yarar gelir, kimden zarar
kurar yaşamını vaatlerin üstüne
emindir

.

.

ne çok vaat verir insan da
yarın için ne çok vaadi vardır
insanın
hem kendine hem diğerlerine
bilse de bilmece de vaatlerle
döner dünya

.

.

oysa insanın kimi vaadi boş vaattir
bilir ya da bilmez ama yalan vaattir

.
vadesi dolana kadar
kazancı mı olur kaybı mı
bilemeyen insandır
.

.
hatırla diyor
vaadini hatırla
.

nedir vaadi yaşama insanın
nedir vaadi kendi yaşamına insanın
.

vadesi gelmeden
vaadini hatırla
.

söz verip de gitmediklerin
severim deyip sevmeliklerin
hepsi senin yolunu gözler hatırla
.

yediğin yemek, içtiğin su
isteyip de hayal ettiklerin
hepsi bir vaat üzerinedir hatırla
.

şimdi soruyorsun “unutmayız değil mi?”
.

kolaydır unutmak
insan kendini unuttuğunda
.

.

çünkü en büyük vaadi kendinedir insanın
sen bu yaşama hakkını vererek
yaşamaya geldin

.

hatırla

.

her vaadin sonu ya cennet bahçesidir
ya cehennem azabı
her vaadin sonu ya huzurdur
ya kalp kırıklığı

.

öyleyse
kalbini koy yoluna

.

kendini bilmektir vaadin
kendini bulmaktır vaadin
kendini sevmektir vaadin
kendini gerçek'leştirmektir
vaadin

.

kalbinin içinde
bul safi'yeti ve doğruluğu
kalbini koy yoluna

.

ancak sen gerçek olduğunda
bilirsin
“allah'ın vaadi gerçektir”

.

.

16-02-2023

ben çocukken
her işimizi kendimiz yapardık

tarlayı ekenin tarlası
bahçeye bakanın bahçesi olurdu

herkes bilirdi ne yapacağını
nasıl yapacağını

yemek için tarife gerek yoktu
annelerini seyrederdi kızları

erkek çocuklar babalarına bakardı
nasıl onarılır kırık olanlar

herkesin elinden bir iş gelirdi
herkes kendi işini yapar
ne gerekiyorsa
işin erbabından sorulurdu

köpeğiniz mi var maması evde pişerdi
kediniz varsa tüm mahalleyi gezerdi

öyle bir mahalle ki
her bir evi ayrı bir memleketin işareti

kiminin aydınlık avlusu
kiminin tarhana kurutmaya damı
kiminin arka bahçeye uzanan koridorları
bahçede meyve ağaçları
ağacın dalında çocuklar
sokakta gülüşmeler
açık kapılar
sıcak kalpler
gülen yüzler
hepsi beraberdi

.

.

zaman değişir elbet
elbet daha iyisini
daha güzelini ister insan

.

yine de kalbi değişmez insanın

.

kalp
açık kapıları sever
kalp
sıcak odaları sever
kalp
sevgi ile birleşen yolları
güven ile sarılan kolları
uzandığında dokunacak
elleri sever

.

.

ne tuhaftır
zaman değişir
zaman değiştirir elbet

değer kazanacağım derken
kıymetli değerleri kaybetmemek

krallar gibi yaşıyacağım derken
yaşıama fakir dūşmemek gerek

bak

sofraya oturduğunda
yediğin yemek

çıkıp yürüdüğünde
soluduğun hava

şu güneş ve ay
gökteki yıldızlar
bahçedeki ağaç
dalda öten kuşlar
ayn'ıdır aslında

toprağa yakın olan görür
büyüyen tomurcuğu

açan çiçeği

sabah uyanan duyar

öten kuşları

.

güneşin ilk ışığını

.

nereye yakınsan

orası sana yakın olur

.

nereye yakınsan

orası açar sana

tüm sırlarını

.

nereye yakınsan

orası sunar

bütün güzelliklerini

.

tanımak mı istersin

.

yakına gel

.

bilmek mi istersin

.

yakına gel

.

öyle bir yakına gel ki

desin sana

.

“ben sana şah damarından daha yakınım”

.

.

21-02-2023

kum saatinin
bir ucundan
diğer ucuna

.
.
akıyor

.
.
bilmesen de
görmesen de

.
.
var olan

.
.
her ân

.
.
yaşayan

.
.
ne doğuyor
ne batıyor

.
.

akl'ın ötesinde

.

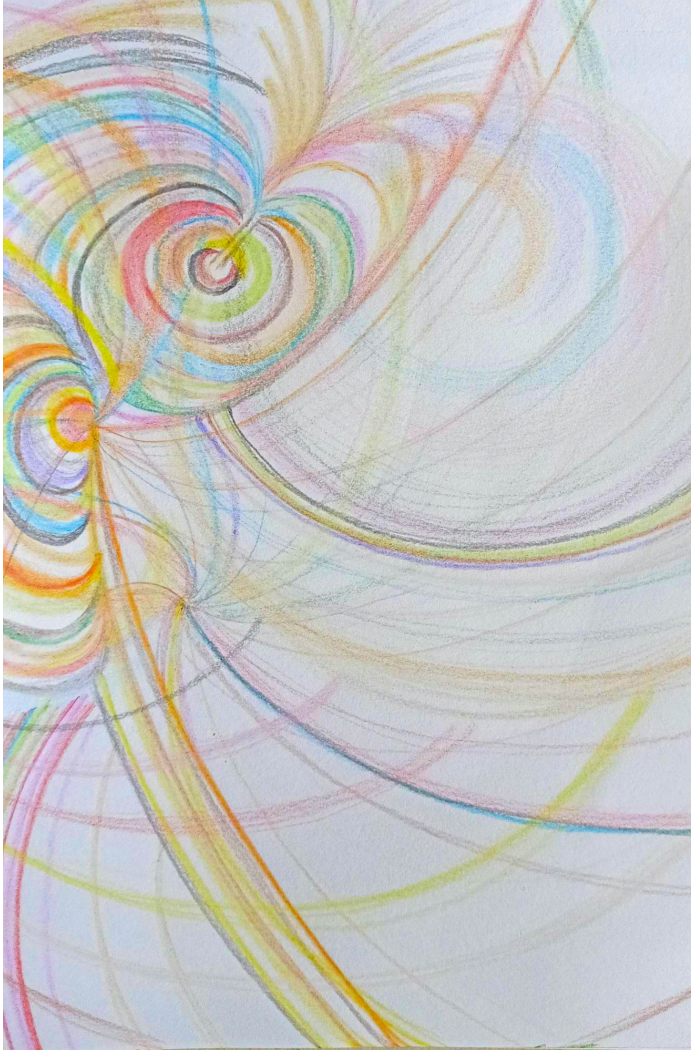
.

sınır tanımayan

.

.

kendi âlem'inde

27-02-2023

ne beyhude çabadır
ağızdan çıkan
her söz
bir taş olmuş
başkasının şeytanını
taşlayan
insanın ki
.
kim kovabilir
şeytanı
cennetten
.
kim
tek bir sözle
uzaklaştırabilir
şeytanı
kendinden
.
bir tek bilen
değil mi
o şeytan ki
yine kendi
âleminden
.
.

ne beyhude çabadır
başkasının şeytanını
taşlayıp kovan
insanın ki

.

demiyor mu sana
“ben şeytanımı
müslüman ettim”

.

ne dinliyor
ne anlıyor
insan
bir dönüp de
içine bakmadan

.

boşuna dışarıda
zaman harcama
en büyük çaban
içine kendine olsun

.

hırçın atı
evcilleştirmek gibi
yılanı tatlı dille
deliğinden çıkarır gibi

.

sevgin tüm
yaralarının
ilacı olsun

.

.

ayna zihnın
ayna gönül
olmadan
hangi çaba
ulaşabilir
sonucuna

.

hangi bahçe
dönebilir
yeniden cennete

.

taş misali hangi söz
değişebilir
mis kokulu gül'e

.

hangi şikâyet
yer verebilir
sohbete
muhabbete

.

.

insan
unutmamalı ki
aynada yansıyan
bir tek
kendisi

.

.

.

bedenin içinde
göğüs kafesinde
bir kuş yaşar

.

kafeste yaşar
ama durmaksızın
özgürlüğü arar

.

görmeden
güneşin doğuşunu
karanlığı kovuşunu

.

tatmadan
rüzgârın serin nefesini
sınır tanımayan esişini

.

olabilir mi
özgür
bir kafesin içinde

.

değil mi ki
kuşların âlemi
gök'üzünde

.

.

.
bedenin içinde
göğüs kafesinde
bir kuş yaşar

.
göğsü ağırdır insanın
bilmeden
içinde hapsedtiğini

.
her atışında
kendine
seslendiğini

.
derinden içeriden
gelir sesi
bir ân durmaksızın

.
der ki,
“genişlet göğsünü
benim sınırsız âlemimi”

.
“öyle bir genişlet ki
semâlar kadar
uçsuz bucaksız
alsın içine kapsasın
gündüzü ve geceyi
tüm var olanı”
. . .

bağlanır bir cevherle
tüm var oluş bir'birine
ince bir ağ örgüsünde

.

dolanır o cevher
tek bir yöne
bedenin kâbe'sine

.

bütün yollar
açılır aynı merkez'e
hepsinin bir tek öz'üne

.

.

.

bedenin içinde
göğüs kafesinde
bir kuş yaşar

.

adı kalp'tir bu kuşun
beslenir
sevgi denen cevherden

.

seslenir
"genişlet göğsünü
öyle bir genişlet ki
sığsın tüm sevgim içine
sevgiden yarattığım
tüm kâinat
dolsun tek bir noktaya
öyle bir genişlet ki

açılsın tek bir noktadan”

.

bütün var oluş

susmuş dinler

sesini

kalbin ezgisini

.

her bir atışında

seslenen,

“tüm kâinat benim içimde

ben tüm kâinatın içinde

var oluruz bir’likte”

.

.

.

mağaradan çıktım
benzemiyor hiç bir yer
bıraktığım eski yere

.

ne zaman değişti
yollar
yükseldi tüm bu
binalar

.

ne zaman yabancı
oldum
bildiğimi zannettiğim
yerlere

.

.

mağaradan çıktım
karnım aç susamışım
dediler “senin paran
geçmez artık burada”

.

ne tanıdık bir yüz
ne tanıdık bir ses
zamanı aşmışım
bir ân'a ulaşmışım

.

kıymet verdiklerim
param gibi pul olmuş
dönüş yok anladım geriye
bütün eski bildiklerime

mağaradan çıktım
karanlıktan
ışığa
yeniden doğmuş gibi

gözümü kapadığımda
yok sandığım
yaşam akıyor
açılmış gözlerimin önünde

hayretle seyrediyorum
durmaksızın var olanı
değişse de tanıdık kalını
yaşama sunulanı

mağaradan çıktım
ne gerisi var ne ilerisi
bir ben var'ım
bir de ne varsa şimdi

yaşam
mağaranın dışında
bilir

acıktığımı ve susadığımı

.

yeniden keşfetmemi ister

bekler

her ân yeniden doğanı

yeniden can'lananı

.

yaşam

öyle bir sınırsız ve sonsuz

her gün yeniden başlar

.

yaşam

öyle bir engin ve derin

her gün yeniden doğar

.

yaşam

öyle bir sevgiyle

bekler seni

.

yaşamı yeniden kurmanı

yeniden yaşamaya başlamanı

kalbinde eminlik ve cesaretle

yaşammanı

.

.

.

24-03-2023

bir hücreden bir insan
bir tohumdan bir orman
büyüten yaşam
. .
ektiğini kat be kat
biçeceğin bir program
. .
seçer, kuvvetlendirir
geliştirir, yaşatır
ta ki nesli tükenene kadar
. .
bir tek şikâyet tohumu
çoğalır, kuvvetlenir
. .
bir tek korku, bir tek öfke
seçilir, güçlendirilir
. .
dünyada yaşam
büyütmek üzere
bir düzen
. .

.

evrilir

her bir dūřūncen

būyūr

.

.

.

ne būyūk bir dikkat ister

ekeceğin tohumu seğmek

.

.

ne būyūk dikkat ister

farkındalıkla yaşamak

.

.

.

02-04-2023

“her şey boş” dedi gök’yüzü
“yaşam dopdolu” dedi yer’yüzü

.

insan

gök’yüzü ile yer’yüzü arasında

.

insan

boş ile dolu arasında

.

insan

yok ile var arasında

.

.

üçüncü bir göz gerekiyor
görünmeyeni görmek için

.

.

.

ne hep cennette kalabilir insan
ne de hep dünyada yaşayabilir

.

bir merakın peşinde yola düşer
tatmin oluncaya kadar ilerler

.

.

aranan bulunduğunda
yolculuk durulduğunda

.

hatırlar ana vatani
o cennet yaşamını

.

.

.

aslında
yanlış anlatılmış bize

.

havva
âdem'in kaburga kemiğinden değil

.

âdem
havva'nın kalbinde yaratılır

.

yola düşen âdem olsa da
arzuyu uyandıran havva'dır

.

.

.

bir arzunun peşinde
iner cennetten

.

aradığını bulana kadar
yaşam dünyadadır

.

her yolcunun yolu en sonunda
başladığı yere dönene kadardır

.

.

ellerinle tutabildiysen arzunu
en büyük hazinen işte o ân'dadır

.

dönüp gitmek istediğin yer ise
şimdi bir tek ana vatandadır

.

.

.

ne hep cennette kalabilir insan
ne de hep dünyada yaşayabilir

.

ikisini bir yaptığında
aradaki perdeyi kaldırdığında

.

gündüz açıp gece kapanan

bir çiçek misali kalbi

.

cennetini de dünyasını da
yaratır kendi anlayışında

.

.

ey insan
yaşamın konuştuğu bir tek sen

.

kalbin memnun olduğunda
bil ki cennet ayaklarının altında

.

.

.

14-04-2023

öyle bir farkındalık ki
temizledi on'bin yaşamın birikmişini

her bir ân'ında
gördü bin'bir ân'ın gerçekleşmişini

ne sitem etti ne de şikâyet
tüm bunlar ilk onun başına gelmemişti ki

öyle bir farkındalıkla
hem ben oldum hem de sen
hem ezelden beri ola gelen oldum
hem ebede kadar olacak olan

öyle bir farkındalık ki
gelenler de ben oldum gidenler de
hepsini yaşayan bir ben oldum

öyle bir farkındalık
elimi uzattığımda
bana uzanan el oldum

öyle bir farkındalıkla
tüm yaşamların içinde
tek bir yaşam oldum

zihnimin bahçesinden
ayıkladım bütün ayrık otlarını
.
ne zormuş
sıkıca kök salmış olanı çekip almak
.
ufacak görüp de göz ardı ettiğim
büyüyüp de ele geçirmiş her yeri bir ân'da
.
araladıkça otları
hiç görmediklerimle yüzleştim yavaşça
.
o karmaşada kendine yer bulup da
benim bahçemde benden habersiz büyüyen
.
bazılarını merak ettim
öğrendim isimlerini
.
şunlar şikâyet otları
bu diğerleri de yabani endişeymiş
.
ne çok dedim
bir yağmurla ne de çok yayılmışlar
.
.

zihnimin bahçesinden
ayıkladım bütün ayrık otlarını

derin bir nefes aldım
güneş toprakla buluştu

ne büyümüş bana verilen alan
ne kadar da dar zannetmişim bunca zaman

şimdi dinlenme vakti
seyrediyorum açılan boşluğu

belki bir hayal var
gözlerimin önünde

şurda büyüyen huzur ağacının gölgesi
etrafta gülümseyen sevgi çiçekleri

ne çok kuş varmış
bahçeyi hepsi kendine ev yapmış

hatırladım
bahsi geçmişti bir kitapta

cennet bahçesi diyordu
insanın gerçek evi

sustum
dinlerken kuşların güzel sözlerini

bařka bir dűřünce bulamadım
gökyüzü berrak mavi

-
-
-

09-05-2023

pazar yerine inmeden
geçebilir mi yaşam
halka karışmadan
sessiz
dingin
dağın başında
tek bir bulut olmadan

.
seçim yapmadan
taraf tutmadan
orta yolda
kalabilir mi insan

.
kayıp mı kazanç mı diye sormadan
nefesi havadaki esinti
çiçekleri kıpırdatan
çimenleri dalgalandıran
yüzü güneşe dönük
yaşayabilir mi insan

.
pazar yerine inmeden
inse bile görünmeden
seyredebilir mi
olanı biteni
hayatın karmaşasını

uzaktan

hiçbir şeye karışmadan

.

var olabilir mi insan

var oluşun tam içinde

merkezinde

bir o kadar da dışında

bilmez gibi bilebilir mi

gülebilir mi

hayatın coşkusuna

diyebilir mi

herkes kendi âleminde

ben kendi âlemimde

bir selam bağlar bizi

kimi zaman sözde

kimi zaman yürekte

tüm yaşamı aynı sevinçle

kucaklayabilir mi insan

.

10-05-2023

geceden sabaha
ne değişebilir
ne değişebilir
derin uykudan uyanınca

.
her şey aynı iken
fark nerden gelir
nerden gelir fark
görünen hâlâ aynıysa

.
maddeye hâkim mânâ
şu âlem beden midir
bedene can veren
mânâ değil midir

.
bir sır buldum içimde
görünmeyen âlemimde
kâbe'nin anahtarı
artık benim elimde

.
kapının ötesinde
bir adım mesafesinde
beklermiş beni meğer
yeni bir yaşam

.

.

.

.

yaşamdan daha büyük olan nedir?

.

yaşam veren

.

.

.

27-05-2023

iki denizin birleştii
ışığın suya dönüştüğü
yer'de ve ân'da
zamanda ve mekânda
görünmeyenden görüনে
dokunduğu her şeye
can veren
dünyada adı yaşam
olan nedir?

hepsinin

hepsinin ötesinde

.

yaratılmışı var eden

var derken yok eden

.

can verirken ruh olan

keşfederken akıl olan

.

kalbin içinde sevgi

gaybın içinde hu olan

.

göze görünen cisim

tüm varlıklarda bir isim

.

hem anlamın kaynağı

hem girdabın merkezi

.

bir yanıyla bilinen

bir yanıyla örtünen

.

halka halka dağılan

dağılıp da toplanan

.

hepsinin
hepsinin ötesinde

·
çokluğun bereketinde
birliğin kudretinde

·
bir tek
tek bir insan

·
bedenin ötesinde
en biricik gözbebeğinde

·
insan-ı sagir'den
insan- kebir'e

·
kendini bulduğunda
kendini birlediğinde

her nefeste

her nefste

yeniden

yeniden dirilen

insan

·

gören göz değil
bilinç bir adım ötesinde
tüm duyuların
senin için var eder
tüm bu âlemi

.

başını nereye çevirsen
yüzünü nereye döndürsen
bir ân'da var olur
senin için tüm bu yaratım
senin âlemin

.

dikkat neredeyse
var oluş enerjisi oradadır
yaratım
hem çabadır
hem de çabasızdır

.

gözümü kapadığımda
karanlığın içindedir
en parlak aydınlık
ışığı yaratan nur
içeriden parlar dışarıya

.

izin verme
seni kandırmasına
dışarıdaki parlak ışıkların
seninle
oyun oynamasına

.
görüldüğü ân'da var olan
sen'den sana yansıyan
hepsi sırasıyla
sen'i sana anlatan
adı yaşam olan

.
sonsuz sınırsız
ezelî ebedî
hem var hem yok olan
her şey senden
her şey senin için

.

insan kendini sevmediğini nasıl anlar?
var mıdır bir yolu kendine gerçekten
hiç bakmadığını görmenin

.

unutulmuş bir toprak parçası
yeryüzünde
metruk bir arazi

.

sınırına kadar gelip
sürekli geri döndüğü
güzide bir cevher

.

insan kendini sevmediğini
nasıl anlar?

.

.

.

kimdir
içindeki bir görsen inanamazsın
diye seslenen

.

beni benden daha iyi tanıyan
kimdir
bilmediğim

.

.
. .
özür dilemekten başka çaresi
var mıdır
bunca zulmün

.
ne güzelliğini
ne bereketini
anlayıp da kıymet vermediğim

.
beyhude bir sadakatle
dışarıdan
medet beklediğim

.
laf anlamayana konuşulmaz
diyerek
ümidimi kestiğim

.
hayat geniştir
diyerek
umut verdiğim

.
. .
içindeki bir görsen
inanamazsın

.
hepsi birlik olmuş
bilmediğini öğretip
sana kendini anlatıyor

.

hepsi birlik olmuş
sevgisizliğin içinde
sevgiyi gösteriyor

.

.

.

bütün bu âlem
eve dönmen için
yol olmuş

.

.

.

17-06-2023

mağaranın içinde
girişi örten örümcek ağı
korur hicret edeni
kendinden kendine
giremez içeriye
eski hiçbir düşünce
takılıp kalmadan
dönüşür mağarada
kozasının içinde
eşiğin ötesine
hayatın genişliğine
hicret eder varlığı
eskiden yeniye
kurar kendi devletini
çizer sınırlarını
yazar kanunlarını
yaşamın içinde
kendinden kendine
güzelliğe değişime
içindeki özüne
yeni bir vatana
cennet yurduna
gerçek evine
adım atar

mağaranın dışına
hicret olmadan
yaşam canlanmaz
hicret olmadan
özgürce yaşanmaz

.

18-06-2023

ellerini açıp
dua eden
dönüp de
elleriyle
kendi yüzünü
sıvazlayan
insan
bilir mi ki
neden

.
gördüğü bu âlem
için dilediği her neyse
görmediği âlemden
kendinden dillendiren
kendisini dinleyen özünden

.
elleri toplar dağılan sözlerini
mektubu sahibine ulaştırın
bir çift kuş kanadı gibi
bilir nereye gideceğini
o bir çift kanat ki
en güzel dokunuşuyla
sunar dileğini
gönlüne sevgiyle

insan her dilekte
bilmeden kendine
en güzel duygularını
en güzel düşüncelerini
gönderir

.

insan her dilekte
bilmeden kendine
en yumuşak dokunuşunu
esirgediği sevgisini
gönderir

.

kim verir istekleri
dilekleri gönlüne
bir düşün
bir düşün ki
daha çok dile
daha çok iste
her dilekte en güzel
sözlerin, hislerin
dönecektir kendine

.

.

bu âlem senin için var
bu âlem senden doğar
bil ki bütün bu âlem
sadece
sevgiyi arar
tıpkı senin gibi

.

şimdi diledim ki
daimî dileğim
daha çok sevgi
olsun

•
•
•

emaneti kim aldı?

.

vakf'edilen emanet

ancak

salih ellerde

kıymetli

.

emaneti kim aldı?

.

.

“muhakkak ki biz o emaneti

semâlara, arza

ve dağlara önerdik de

onu yüklenmekten

kaçındılar

ve ondan korktular

onu

insan yüklendi

muhakkak ki

o

zâlim ve cahildir”

.

.

emaneti almaya

cesareti olan

bir tek insan
.
yine de
kendine
emanet ettiği sâfiyetini
kendi bozar
insan
zâlimce ve cahilce
kirlendir
en güzel duygularını
en güzel düşünceleri
en olmadık bozguncu
duygu ve düşüncelerle
bir yandan yaparken
bir yandan yıkar
yaşamını
bilgisizce
.
emanet
dışında değil
insanın
kendi içinde
.
semâların, arzın
ve dağların bile
saklamaktan korktuğu
emanet
insanın
en derin gizeminde
tüm kapılarını açacak

anahtarını
tüm sorularının cevabını
insanın
en sâfi cevherini
korunmak için örtülü
insanın
sâfiyetine
dönmesini bekler

.

.

.

21-06-2023

adım adım

indim

en derine

.

doksandokuz

yüz

en derin sessizliğe

.

her varlık

var oluşunun titreşiminde

kendine ait bir seste

.

konuşan yok

sadece var oluşu

dinliyorum

.

insan
kendisini kuşattığı
sarıp sarmaladığı
sıfatlarıyla
ne kadar da heybetli
.
bütün putları kır
.
bir zamanlar güç veren
şimdi ağırlık verir
bir zamanlar şan veren
şimdi sıkıntı verir
bir zamanlar onsuz olmaz dediğin
şimdi olmazsa olsun dedirtir
.
kır bütün putlarını
seni bağlayanı
yolunu kapatmanı
.
ama sakın dokunma
sana verilen ziynetlere
yaşamımı süsleyene
.
şimdi bak bakalım

ayırt edebiliyor musun
yaşamının karmaşasında
hangisi sahte ben'liğinin
hangisi gerçek öz'ünün

.

kır bütün putlarını
temizle kutsal evini ki
en değerli olan
tozdan arınsın

.

elmas ancak
topraktan çıkıp
işlendiğinde parlar
unutma

.

.

.

dört yolun
tek noktada
kavuşmasıdır
insan

.

yukarıyı aşağıyı
sağı solu
birleştirendir
insan

.

kavşakta bekleyene
yol açılır
akıl gönül ile
zıt uçlar birbiriyle
birleştiğinde

.

dördü bir'lediğinde
içeride nokta
dışarıda devran
küre-i â'lâ insan

.

.

25-06-2023

erkeğin sadakati yok derler
sadakât bekleyen kadındır

.
arayıŖta olan
aramanın cezbesiyle yol alan
sadık olmaz bulduğuna

.
bulunmayı arzulayan
bilinmenin özleminde olan
bekler sadakati

.
erkeğin sadakati yok derler
sadakât bekleyen kadındır

.
arayıŖ
insanın yaŖamdaki gayesi ve amacına ulaŖmaktaki emeği,
çabasıdır
bulunan
insanın yaŖamını güzelleŖtiren, memnuniyet verendir
tek eŖlilik
insanın arayıŖında kendine verdiği sözü tutmasıdır
sadakât
insanın arayıŖını arzusuna ve sonucuna odaklamasıdır

.

doğru yol belirir
aklında
emin olana
iki kutbu birleyip
gönlünde
sadık olana

.

28-06-2023

insan olma yolculuğu
madde'den mânâ'ya
kesafet'ten letafet'e
rafine edilmesi
tüm tortuların
arınması, incelmesi
işlenmemişin
. .
bütün cevherler
değerini
parladıkça alır
. .
ışığı ancak
en saf olan
yansıtır
. .
renklerin birliği
gökkuşağı
görülmez
her zaman
ve her yerde
. .
güzellik
insana bahşedilmiş
en değerli kılavuzdur

.

bir uğta eril'in gücü
diğer uğta dişil'in zarafeti

.

rahman'dan rahim'e
gücün zarafete
yolculuğu

.

su gibidir
bilge olan
insan

.

güçlü
zarif
ışıldayan

.

.

.

04-07-2023

unuttun evin sahibini
dünya denen
koşturmacanın içinde

işin, aşın, eşyaların,
eşin, çocukların, arkadaşların
her şey kıymetliydi de
seni koruyup kucaklayan
evini göremedin bir türlü

dört duvar gibi geldi yaşam
içinde her isteğini yapacağın
bir kez kapısından girdiğinde
sanki hiç çıkmayacağın

şimdi sana verilen
bir süre
ev sahibi elbet
evini geri ister

her ayın hesabı kesilirken
ödenen değildir aslolan
ilgi, gülyüz, tatlı dil ile
kurulan muhabbettir

mülkün sahibi yanında olmadıkça
ne kadar çabalasan boşuna
samimiyet, anlayış ve güvendir
yaşamın sorunlarını çözen

.

sana verilen mühlet
gönül kazanmak için
iki gönlü bir'leyip
farkı kaldırman için

.

evi yaşamıdır insanın
yaşamı ise ancak
gönlü kadar zengindir

.

06-07-2023

yaşam eleyerek ilerler

.

elenir zayıf olan
hayatta kalmaya gücü yetmeyen
ortamına uygun düşmeyen

.

elenir çirkin olan
göze hoş gözükmeyen
gönüle güzel gelmeyen

.

elenir bozuk olan
yaşama tat vermeyen

.

elenir kötü bulunan

.

yaşam eleyerek ilerler

.

türler sona erer
uygarlıklar biter
en beğenilen
gözden düşer

.

elenir istenmeyen düşünceler
duygular

.

elenir kimi arzular
olmadık tutkular

.

dışarıda elenirken var oluş
her bir katmanda
devasa boyuttan
noktasal boyuta
en büyük elek
yerleşir insanın gönlüne
bir bir eler yaşamdan
ait durmayı
temiz kalmayı
işe yaramayı
güzellik katmayı
yolunu kapamayı
gönüldeş olmayı

.

yaşam eleyerek ilerler

.

insan
tüm varlığı
örülmüş
ince ağlarla
kendine
bile gözükmeyen
eler yürüdükçe
ağır geleni
hafifler

.

insan

kendinden
öyle bir elenir ki
maddeden
soyunur
mânâyâ
bürünür

·
öyle bir mânâ ki
döner en başa
can verir
yeniden yaşama

·
yaşam eleyerek ilerler

·
·
·

noktasız kur'an

insan

.

kayıtlı zaman ve mekân'ın

dışında yaşayan

.

her bir kelimesi

sonsuz ve sınırsız

sayıda

anlam bulan

.

natık

tek kitap

yazılmadan

okunan

.

noktasız kur'an

insan

.

yazılı kitaplardan

kaydedilmiş zaman ve mekân'dan

münezzeh

.

her ân

yeni'den

var olan

.

gördüğün

bu gerçekten

muaf

.

kendi

kaynağından

kendi

gerçeğini

yaratan

.

yaşayan

kur'an

.

her şeyi gören bir göz

.

gündüz güneş

gece ay

zamanı ölçen bir göz

.

yukarıda gök

aşağıda yer

mekânı çizen bir göz

.

dışarıdan ikiye

içeriye alıp birleyen

üçüncü bir göz

.

duyguyu düşünceyi

aklı ve gönülü

buluşturan bir göz

.

zamanda ân'ı gören

ân'daki dili çözen

yaşamı ol'ân'da okuyan bir göz

.

her şeye hâkim

her şeyi bilen

hiç uyumayan

hiçbir taraf tutmayan
hem nazarını gönderen
hem huzuruna dönülen
tüm âlemlerin kapısı
yaşamın gizli geçidi
hep var olan
her şeyi gören bir göz

.

mümkün mü
sevgisiz bir yaşam

.

mümkün mü
kendini sevmeden
yaşamak

.

sevgiyle mi doğar
her insan

.

sevgiye mi doğar
her insan

.

uyuyan beden değil de
kalp ise

.

var mıdır bir yolu
kalbi uyandırmanın

.

.

sevgi değil de
bağlılık, bağımlılık
olduysa duyguları

.

eşyalarına, işine
eşine, çocuklarına
bazen bağlı bazen bağımlı

olduysa insan
fark eder mi
kurduğunu

sevgi pınarının
gözden kaybolduğunu

fark eder mi
aslında
dışa çevirdiği gözlerinin

kendini görmediğini
kendini sevmediğini

seni seviyorum çünkü
diye başlayan cümlelerin
zihninin oyunu olduğunu

kalbinin ise sustuğunu
fark eder mi
insan

ben

fark ettiysem eğer
kalbimin soğuk odalarını
ısıtmam gerektiğini

.

yaşam sevincimi
canlandırmak istediğimi

.

anlamam gerekir
insanı
neyin beslediğini

.

.

derler ki insan
hava, su, gıda olmadan
yaşayamaz

.

unuturlar eklemeyi
kalbi kanın beslediğini

.

kalptir
ruhun ve yaşam enerjisinin
ikâmeti

.

kalptir
zihnin ve niyetlerin
amiri

.

dünyayı, doğayı, çevreyi
temizlemek isteyen insan
hatırlamalı

.
ilk adım
kalbi temizlemekle
başlamalı

.
kalp öyle bir güç merkezi ki
her çarpışı
insana yaşam veren

.
kan öyle bir besin kaynağı ki
insanın
tüm ihtiyacını temin eden

.
yaşama doğru
yürümek istiyorsa

.
temizlemesi gerekir
her bireyin
kendi evini kendi ka'be'sini

.
saf kan olmanın
anlamını bilecek kadar
arınmalıdır insan

.
tüm yüklerini bırakıp
hafiflemeli
incelmelidir insan

.

kökleri toprakta gizli
esinti kadar latif çiçeğin
doğasını görebilmelidir

.

yaşamın güzelliğini
kendinde bulabilmelidir
insan

.

.

.

03-08-2023

havva'yı da kovdum
âdem'i de kovdum
cennetinden

.
merakı dinmeyen
arayışı bitmeyen
zihnimin derinliklerinden

.
yemeyin demiştim
o ağacın
meyvesinden

.
kendi kendilerine
düştüler
aşlında

.
merakın peşinde
arayışın
kısırdöngü çemberine

.
düşer düşmez
“ah” ettiler
ama boşuna

.

elmanın göz boyayan
kızılı
nâr oldu yaşamlarına

.

bir elmanın peşinde
bütün bir yaşam
belki de heba oldu

.

fark edene kadar

.

ne zormuş dediler
gözlerimizi büyüleyen
kızılı beyaz etmek

.

nâr'ı nur etmek
bir yaşam
boyuymuş

.

yola düşmüş
bir kızıl elmanın
peşinde

.

insan döner dururmuş

.

terk edene kadar
yolu da elmayı da
âdem'i de havva'yı da

.

.

.

cennetimde
bir ben varım
şimdi tek başıma

ne sevilen ne de seven
sadece
sevgi olan

tüm ayrımları
bütün ayrılıkları
birleştiren

elinde kalem
bir kağıdın üzerine
yazıp çizen

hayal kur'an
yaşamına
hayalini resmeden

bazen "bu olmadı"
bazen "muhteşem oldu"
diyerek dile gelen

her seferinde
yeniden yepyeni
tertemiz bir sayfa açan

hiç bıkmadan
hiç bitmeden

kendi cennetini yaratan

.

bir tek

ben varım

şimdi

.

.

.

27-08-2023

ne kadar da zor
anne baba için
çocuğu emanet etmek
yaşama

.
merkezden dışa açılan
halkalar gibi
senden doğan
emanettir dünyaya

.
kimse bilmez
halka ne kadar genişler
açıldıkça
hangi toprağa suya karışır

.
evden uzakta
kimden neden beslenir
nasıl hayatta kalır
tehlikelerden korunur

.
mümkünü var mıdır
yaşamanın
kabuğunu kırmadan
doğmanın
hiç büyümeden

olgunlaşmanın
çiçek açmadan
güzelleşmenin
mümkünü var mıdır
kendin olmadan
var olmanın

.

çocuk emanettir
yaşama

.

halkalar durulduğunda
kim söyleyebilir
merkezin noktasını
her şey bir olduğunda

.

.

.

08-09-2023

onarmak mümkün
toprak kabı
kırılsa bile

.
beden toprak bir kap gibi
dayanır her şeye
kalp atmaya devam ettikçe

.
kalp âlemi tuhaftır
bedenin içinde
toprak bir kap gibi

.
dayanır her şeye
yine de
latiftir cam gibi

.
öz maddesi
ateşte erimiş
bir kum tanesi

.
gözden kaybolur
bir kez kırıldı mı
billur cam oldu mu

.

kendisi kadar latif
en çok söz dokunur
cevherine

.

tek bir söz
görünmeyen bir ok gibi
değdiği yeri parçalar

.

yine de tek bir söz
yakmayan ateş gibi
sevgiyle kucaklar

.

kalp gönül olur
sırçadan bir köşk olur
huzur kapısı olur

.

kalp ateşten gömlek olur
yaktığı yeri kavurur
ya cennet ya da cehennem olur

.

bir ân gelir
kararda durur
öyle bir kalp olur ki

.

ne dilersen dile
ancak gönülden ise
gerçek olur

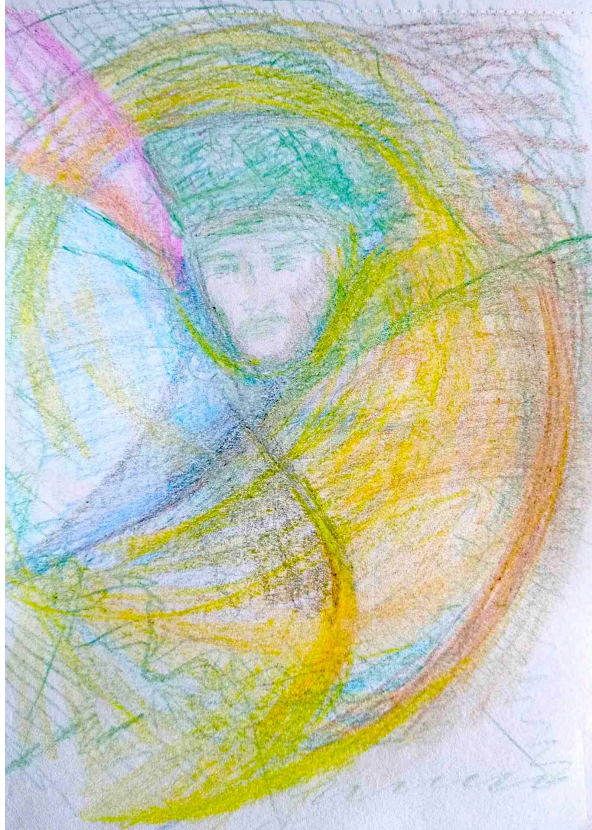
.

.

.

28-10-2023

“Asla şüphem yoktur ki, Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve kabiliyeti bundan sonraki inkişafı ile atının yüksek medeniyet ufkundan yeni bir güneş gibi doğacaktır. Bu söylediklerim hakikat olduğu gün, senden ve bütün medeni beşeriyetten dileğim şudur:
Beni hatırlayınız!”

Sana hitap ediyor, senden ve bütün medeni beşeriyetten bir dileği var...

Bana hitap ediyor, benden bir dileği var...

“Beni hatırlayınız!..”

.

.

İnsan yolunu akli ve duyguları ile belirler.

Orta yol, her ikisinin de el birliği içinde olduğu, birinin diğerine hâkimiyet kurmaya çalışmadığı, yerine göre birbirlerine izin verdikleri yoldur.

Vatan, akıl ve gönül birliği içinde kurtarılır.

Vatan, cesaretle kurtarılır.

Yaşam, akıl ve gönül birliği içinde kurulur.

Yaşam, cesaretle kurulur.

.

Şüphesi olmayan emin olandır.

.

O'nun zaferi, kendini güneş gibi doğurmak idi.

Kendi gözleriyle, berrak bir gökyüzünde parladığını gördü.

Emanet gençliğe verildi.

Gençlik yaşamı yeniden yaratacak olanlardır.

.

Şimdi,

Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve kabiliyeti ile,

Yeniden,

Güneş gibi doğacak olan sensin.

Yeniden,

Güneş gibi doğacak olan benim.

.

30-11-2023

doğum baş aşağıdır
düştüğün bu kucakta
bir anne ve bir baba
yaşamdan ne daha az
ne de daha fazladır
ne bir hata
ne bir kusur
görebilirsin yeryüzünde
ne de bir eksik
ne de bir delik
bulabilirsin gökyüzünde
var oluşun
mükemmel dengesinde
her şey kendi değerinde

.

kayıt altına aldığıın
her bir kelime
sabitledi anlamı
insan diline

.

beni bulmanı bekledim
kelimelerin ötesinde

.

kaydedilmiş bir zamana
ve kaydedilmiş bir mekâna
kapandı yaşam

.

onu bulmanı bekledi
kayıtların ötesinde

.

.

sen
kayıtları ararken
eskinin arasında
kayıtsız yaşamda
her ân
yeni yaratılmada

.

öncesi ve sonrasının
tam ortasında

görünmez bir sınırdaki
bırak
bütün yazılmış kitaplarını
kayıda alınmış an'ları

.
yazılmamış kitap

.
.
.

geçmişi bırakabilir misin

.

dün'e ait bir dünyanın sesi

çınlıyor kulaklarında

.

kapatmayı unuttuğun bir yayın gibi

kendini hatırlatıyor

.

üzerine yeniden kayıt yapmanın

mümkün olmadığı

.

geçmişi bırakabilir misin

.

.

bugün için sessiz bir alan aç

.

öyle bir genişlesin ki

tüm âlemler bir tek seni dinlesin

.

seninle birlikte söylesin

kalbinden doğan şarkını

.

sadece bugüne ait

kayıtsız bir ân yarat

.

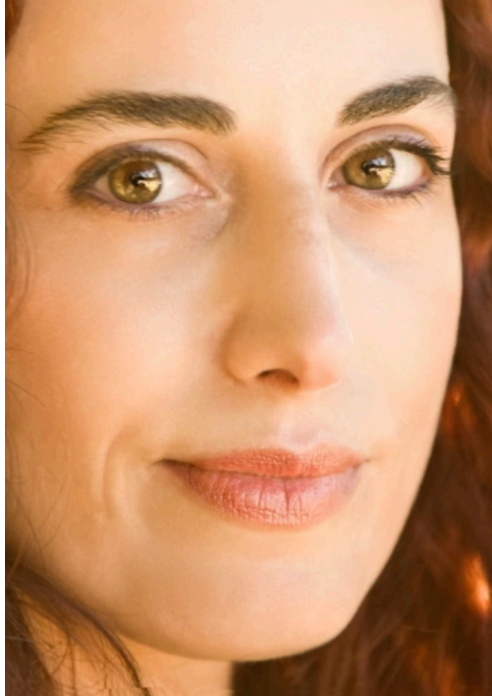
hiçbir ağırlığı olmadan
yükselen bir melodi

.
yaşamın sonsuz ve benzersiz
ân'larından biri

.
ve her biri
bil ki bir tek senden doğar

.
.
.

yeni bir yaşam...

Melike Belkıs Doğar

www.intouchlife.art

intouchlifeart@gmail.com

melikedogar@gmail.com

*“Her insan kendi içinde bütin ve yetkindir,
bu potansiyel sadece keşfedilmeyi bekler...”*

*Ŗürler birer doęuŖtur, her birine bir çizim eŖlik eder,
bazen görsel bazende sözcükler doęmuŖtur öncelikle...
Tümünü birlikte, bir bütünlükte okumak için*

<https://intouchlife.art/category/yeni-bir-yasam/>

1. her varlık kendi merkezinde
2. sonsuz bir döngü
3. bîsükûn
4. zincirleme örülmüş bir ağ içinde
5. kalp tüm köprülerin ortasında
6. zaman'la ân arasında insan
7. aşikâr oldu
8. evin kokusu
9. kendini seyirde
10. kendine seyirde
11. formsuz'luk âleminden doğan
12. sen 'ne kadar'ını kaldırabilirsin
13. yarın her şey olabilir
14. onlarca şey yerine
15. ben ben'im
16. bitmemiş hikâyelerle dolu
17. görünmeyen şimdi harekette
18. mabedin içinde
19. bitmedi kavgası kargaların
20. ışık prizmadan geçtiğinde
21. üç katı var ev'in
22. ol'sun
23. biraz yer açsa insan
24. bütün çocuklar masallarla uyutulur
25. bağlıdır her varlık
26. yakından bak kendine
27. nasıl ki biri gözyaşı dökse
28. algının kapıları
29. hatırlar mısın
30. insanın özlemi neydi
31. sular durulmadan
32. direnme kabullen
33. bütün ebeler
34. tüm âlem devasa bir orkestra
35. cennet bahçesinden elini çekti serçeler
36. ân bu kadar hızlıken
37. elimdeki bıçağın parlaması
38. bir tek ins'an özgürdür
39. geçit
40. dingin
41. düğümü çözmek için
42. boşluk
43. uzak değil
44. öyle bir perde ki

- 45.hareket
- 46.nokta
- 47.hepsini öğrendi insan
- 48.dokunursun yaşama
- 49.bir tek sevgili âli olan
- 50.latîf bir var oluş
- 51.yaprağın ömrü
- 52.daldaki kuş
- 53.kendine merhameti olmayan
- 54.bütün hayatın bir fotoğraf karesi
- 55.ben seni hakkıyla sevemedim
- 56.kelebek etkisi
- 57.şahidim
- 58.dönüşüm banadır
- 59.yankı vadisi
- 60.yaşam gördüğünün ötesinde
- 61.gözbebeğinde gizliydi
- 62.başladıysa doğumu
- 63.ben gizli bir hazine idim
- 64.yaşayan su'yun kaynağı
- 65.kayıb'oldum
- 66.mânâ'dan madde'ye
- 67.kutsal kaseyi gün ışığı doldurmuş
- 68.zamanın ötesinde bir yerde ev
- 69.kendinden kendine
- 70.kaç boyut iç içedir bilemezsin
- 71.excalibur
- 72.nükleus
- 73.gaybın âlemi
- 74.ne kutsal kitaplar kaldı ne de
- 75.öyle bir devinimde ki
- 76.gercekten gören göz nerededir
- 77.allah'ın vaadi gerçektir
- 78.şah damarından daha yakın
- 79.kum saatinin
- 80.aynada yansıyan
- 81.bedenin içinde göğüs kafesinde
- 82.mağaradan çıktım
- 83.büyüten yaşam
- 84.gök'üzü ile yer'üzü
- 85.ne hep cennette kalabilir insan
- 86.öyle bir farkındalık ki
- 87.zihnimin bahçesinden
- 88.pazar yeri

- 89.yeni bir yaşam
90.yaşamdan büyük olan
91. nutfe
92.insan-ı kebir
93.görüldüğü ân'da var olan
94.eve dönüş
95.hicret
96.dua
97.emanet
98.var oluşu dinliyorum
99.değerli olan
100.küre-i â'lâ insan
101.doğru yol
102.gökkuşağı
103.ev sahibi
104.elek
105.kaydedilmemiş olan
106.her şeyi gören göz
107.kalp'ten doğan
108.kendi cennetini yaratan
109.çocuk
110.kalp âlemi
111.“Beni hatırlayınız!”
112.doğum
113.yazılmamış kitap
114.geçmişî bırakabilir misin

